

Dobřichovické Kukátko

Čtvrtletník aneb čtvero ročních dob v životě věcí, slov, nápadů, zvířat, lidí.

Jak se má Dobřichovická míle ku prospěšnosti pohybu? • **My a naše stravovací návyky** • Ing. Arch. T. Petřík • **Železniční kronika** • Kulturní přehled • **Jaro u dobřichovických sportovců**

Byt o velikosti 2+kk, v podkroví.
CENA VČETNĚ DPH 4.378.000,- Kč

- hala 9,02 m² • obýv. pokoj + kk 23,15 m² • ložnice 22,17 m²
- komora 1,76 m² • koupelna 8,11 m² • sklep 2,70 m²
- terasa 6,76 m² • garážové stání 11,50 m²

Vybavení jednotky: koupelna s umyvadlem, sprchovým koutem a WC, teplovodní otopná tělesa, odvětrání koupelen a WC, klimatizace, trojitě zasklení balkónových oken, vnitřní dveře s obložkami, bytový měřič spotřeby SV, TUV a tepelného komfortu, koncový bod pro připojení TV antény, telefonu nebo počítačové sítě, listovní schránka, zvonek, domácí telefon.

DOB-Invest a.s.:

Za Mlýnem 2, 252 29 Dobřichovice, www.dob-invest.cz, dob-invest@dob-invest.cz
Tel.: 257 712 630, 222 331 350, 606 620 920

Pavel Hokr a Štředisko volného času Všenory

VÝUKA NA HUDEBNÍ NÁSTROJ

klavír, kytara (elektrická i akustická), flétna a další

- učíme se hrát pro vlastní potěšení
- koncertujeme 3x za rok
- hrajeme písničky, které si vybíráte
- žádné stupnice, žádné etudy
- první 2 hodiny výuky nezávazné
- můžeme docházet k Vám domů

HRAJEME NAPŘ.: SKÁKAL PES, NENÍ NUTNO, KDYŽ JDE MALÝ BOBR SPÁT, SEVERNÍ VÍTR, MY HEART WILL GO ON, HRÍŠNÁ TĚLA KŘÍDLA MOTÝLÍ, ČÍM TO JE, SPOMAL, MAMMA MIA, VODA ČO MA DRŽÍ NAD VODOU, MĚLS MĚ VŮBEC RÁD, LISTEN TO YOUR HEART, FALLING SLOWLY, PŘÍBEH NEKONČÍ, HOLUBÍ DŮM

místa výuky: Dobřichovice, Černošice, Řevnice, Lety, Všenory, Zbraslav, Velká Chuchle, Radotín, Rudná, Hostivice a další obce v okolí Prahy

informace a přihlašování:
e-mail: pavelhokr@volny.cz,
tel.: 608 745 262 (Zdeněk Švehla)

www.pavelhokr.cz

ZDE

JE PROSTOR PRO INZERCÍ VAŠÍ FIRMY.

Určitě najdeme způsob, jak Vás zviditelnit.
Dotazy zasílejte do redakce na e-mail: kukatko@dobrich.cz

příp. rovnou objednejte zveřejnění inzerátu dle níže uvedeného ceníku.
Zpracovatel inzerce: gabeva@volny.cz

DIMAN s.r.o., Dobřichovice

nabízí využití renovovaných prostor bývalého statku
– KULTURNÍHO A SPOLEČENSKÉHO SÁLU –

Možnost pořádání menších koncertů,
divadelních představení, společenských akcí,
školení, seminářů,
obchodních a prezentačních akcí.

Pronájem sálu Dr. Fürsta:

pronájem sálu bez přilehlé místnosti – velikost sálu 78 m ²	200 Kč/hod.
pronájem sálu včetně přilehlé místnosti (sál s jevištěm) – 104 m ²	250 Kč/hod.
pronájem piana	50 Kč/hod.
pronájem židlí – vybavení sálu jako hlediště	50 Kč/hod.
pronájem skládacích stolů	50 Kč/hod.

provozní a cenové podmínky při déletrvajících akcích - individuální dohoda

BLIŽŠÍ INFORMACE:

Diman s.r.o., 5. května 3, 252 29 Dobřichovice

Ing. Magda Havlíková

tel. 2 5771 1031 (byt), 602 660 960, Za Mlýnem 888, Dobřichovice

TO BYLO JARO JAKO Z ŘÍŠE SNŮ (jenže jakých?)

Vážení čtenáři, jaro jako z říše snů jsme asi prožili! Ministr zahraničí, vrátiv se v dubnu z Bruselu, prohlásil, že měl přistát v Kbelích, ale že má pocit, že přistál v Bohnicích ... Vášnivý sběratel per a propisek sice pobavil svět, ale ta ostuda! Jeho poboční přitkávači nezůstali stranou a z jejich „mouder“ spadla brada kdekomu, dokonce i za velkou louží ... Vláda hovoření o boji proti korupci, tento spolek sebevrahů zvláštního ražení, předvedl opět několik skvostných tanečních výkřutů a její předseda, mistr taktického vyjednávání a asertivního hledání konsensu v diskusi o všem a se všemi, opět zabodoval: smířil vodu s ohněm, kočku se psem a vytvořil kulatý čtverec. Rytíř smutné postavy na vlastní oči poznal, jaké je to s vlky výtí ... Velký srdcař, altruista, doručovatel tučných obálek a milovník těžkého francouzského vína a puntíkových šátků zapábil, jak vodí hradního pána na provázku, zatímco bdělí soukmenovci tiše nahrávali a nedočkavě běhali za hlídacími psy demokracie ... Věřu bláznivý mejdan ... A „národ němý“, vlastně spíš oněmělý úža-

sem a znechucením, sice netlučou oficiři, dusí jej však deprese a zmar ...

Ještě že nám náladu vyspravovali mušketýři s hokejkami svými povedenými kousky, odvahou i odolností. Když už na ně ani ruský medvěd neměl a uchýlil se ke své tradiční brutalitě, s níž už máme své zkušenosti, z mnoha úst pak zaznělo, že by pomohl národnímu týmu někdo v „půtkách tužený“ a v bitkách otrískaný. A ze všech úst se neslo jedno jméno: Kočí ... Věřu podnětná myšlenka ... Nevíme ovšem, jaké stanovisko by k tomu to angažmá své kolegyně zaujal parlament a zejména p. Tluchoř ...)). Jejich mínění se redakce nepokoušela raději ani získat. Nepochybně nesmějí ani naznačovat ...

Jaro (a zvláště letošní květen) bylo ve znamení několika vzpomínek: např. 15. května 1951, zahájila v Praze u sv. Apolináře činnost *Protialkoholní záchranná stanice* - první instituce svého druhu na světě. Založil ji velký bojovník se závislostmi a zejména s alkoholismem, doc. MUDr. Jaroslav Skála, a funguje úspěšně již 60 let.

Je zde ovšem ještě vzpomínka neméně zajímavá ... 1. května roku 1951 zahájilo vysílání z Mnichova Rádio Svobodná Evropa. Hned první věta byla v češtině a zněla:

Volá hlas svobodného Československa, rozhlasová stanice Svobodná Evropa ... Několik minut nato se už ale posluchači museli „kochat“ brutálním zvukem rušiček. Svobodka byla po léta mnohým z nás denním chlebem a oázou svobody, necensurovaných zpráv ze světa i z našeho rybníka (to byly ovšem jiné zprávy, než ty, které jsme směli nacházet v našich budouvatelsky naladěných novinách, rádiích a televizích) a komentářů těch, kteří kdysi patřili k respektovaným osobnostem u nás doma, ale mluvili k nám „odtamtud“, nebo těch, kteří stále patřili k respektovaným osobnostem u nás doma, ale z našich sdělovacích prostředků jsme jejich názory na věci a dění slyšet a číst nemohli kvůli bdělé ostraze soudruhů i strachu těch, co stahovali kalhoty, aniž by viděli brod ... Naštěstí se ale našlo pár těch, kdo s rizikem větším než malým dokázali tyto zprávy protlačit přes šumavské kopečky. Jasně, je to zjednodušené až na dřevě, Svobodná Evropa byla svým způsobem i nástrojem jiné propagandy, to jsme věděli tehdy a víme to i dnes, ale na druhou stranu nabízela významnou alternativu k propagandě bolševické. Deo gratias (Bohu díky) za tuhle alternativu ... Ještě se o ní zmíníme podrobněji v rubrice Dobrá adresa.

Ale teď ke Kukátku letnímu, které právě leží ve Vašem klíně. Najdete v něm informace věru převážně letní. Tedy spíše témata zábavnější a s poněkud širším přesahem. Přinášíme malou glosu na téma stravování a naše stravovací návyky, v historické rubrice začínáme nové téma – naleznete v ní totiž doslova strhující výňatky z železniční kroniky, která popisuje události na dráze z Dobřichovic do Prahy očima dlouholetého přednosty dobřichovické stanice. V rubrice Osobnosti představíme architekta Prof. Theodora Petříka. Přineseme také přehled

letních kulturních aktivit a další zprávy ze světa naší kultury. Dotkneme se Dobřichovických divadelních slavností, festivalu Musica viva, divadla dětí z Dětského domova v Letech. Porta letos oslaví 45. Proto přinášíme i pozvání pořadatelů na národní finále Porty do Lesního divadla v Řevnicích.

Stranou nezůstane ani sport. Ve sportovní rubrice totiž naleznete výsledky dobřichovických fotbalistů, volebalistů i orientačních běžců. Všechny dělají naší obci věru čest. Přejeme Vám, vážení čtenáři, pohodové léto plné krásných, obohacujících a odpočinkových okamžiků. A budeme rádi, když k těmto chvílím přispěje i letní Kukátko.

Znovu děkujeme za všechny Vaše ohlasy a těšíme se na další. Na způsobu distribuce tištěné verze Kukátka se nadále nic nemění. Kromě tištěné podoby (v níž by se mělo dostat na náklady vydavatele do všech dobřichovických domovních schránek, nedostane-li se k někomu, pak dejte vědět) rozesíláme Kukátko též elektronicky ve formátu pdf. Jakýkoliv nový zájemce může o tuto formu požádat. Rádi náš seznam rozšíříme. Naopak, nepřejete-li si Kukátko dostávat v elektronické podobě, samozřejmě Vás ze seznamu adresátů vyřadíme.

Pokud jde o elektronickou verzi příspěvků, můžete je posílat již jen na naši novou e-mailovou adresu kukatko@dobrich.cz. Stará adresa bude s koncem roku zrušena, neboť tato adresa na serveru centrum.cz je zaplavena nevyžádanou poštou nad pro nás únosnou mírou. **Přijímáme nejraději formáty „doc“ či „rtf“, dovolujeme si však požádat, abyste svůj text nijak speciálně neformátováli, ulehčí nám to naše vlastní zpracování textu. Rovněž nám usnadní práci, jsou-li zasláné příspěvky vykorigované a jsou-li co nejmeně ve sporu s jazykovou normou. A pokud nám chcete udělat radost, pište, prosíme, slovo kurs se s. Děkujeme Vám za pochopení a na Vaše příspěvky a reakce se moc těšíme.**

Vaše redakce

DOBŘICH s.r.o., Dobřichovice

nabízí možnost inzerce V DOBŘICHOVICKÉM KUKÁTKU

časopis vychází jako občasník, obvykle čtvrtletně v březnu, červnu, září a prosinci

ceník

* A5 (celá vnitřní strana) 3 500 Kč
Celoroční inzerce 11.200 Kč (4x 2.800 Kč)

* A6 (polovina vnitřní strany) 2 000 Kč
Celoroční inzerce 6 800 Kč (4x 1.700 Kč)

* A5 (třetí strana obálky + PR článek) 5 000 Kč
Celoroční inzerce 16 000 Kč (4x 4.000 Kč)

* A5 (zadní strana pro PARTNERA Dobřichovického Kukátka) 10 000 Kč. Celoroční inzerce 32.000 Kč (4x 8.000 Kč)

Partner získává zhotovení inzerátu zdarma, zveřejnění PR článku a příp. další dohodnuté výhody.

Formáty menší než A6 budou přijímány dle prostorových možností za smluvní ceny. Nekomerční řádková inzerce zdarma!

Kontakt: Stanislav Mikeš tel: 227 031 097, mob. 605 179 192, e-mail: gabeva@volny.cz

VZPOMÍNKA NA VYSÍLÁNÍ rádia Svobodná Evropa

... Prvního května v jedenáct hodin dopoledne pražská komunistická vláda si muse-la říci: nepovedlo se. Po tři roky ucpávala všechny skuliny, aby do její domácnosti nevniklo čerstvé povětrí. Také ovšem proto, aby nepronikl ven domácí zápach diktatury, ta zvláštní směs pachu, potu a krve. Ale protože vaše vláda se už dávno rozhodla se za nic nestydět, tento druhý cíl není pro ni hlavní. Nejdůležitější pro ni je to, abyste ani na chvíli neměli příležitost myslet jinak než vláda. Nemáte dostat ani sousto dušev-ní potravny, které předtím neměl už nějaký agent vlády v ústech. Neobdržíte informací, která se vládě nelíbí. Nemůžete si přečíst knížku, která není schválena inkvisitorskou vládní komisí. Nedostanete zprávy o pokro-ku ve vědě. Ztratil se vám svět. Mimoto je vám poroučeno, abyste od rána do večera jako automaty opakovali určitá, vládou pře-depsaná hesla. Protože to všechno by asi nestačilo, vláda ještě vás honí do práce, aby váš hlavní pud byla touha si odpoči-nout a abyste byli tak vyčerpaní, že se vám nechce přemýšlet. Tolik jsme toho slyšeli o tom, jak se bude rodit nový člověk. A za-tím jde o to: zastrašit, otupit, omezit, unavit. Na hranicích stojí stráž, aby nic neproniklo ani sem ani tam. V tom vzdychotěsně uza-vřeném prostoru vykřikují pak různí mužič-kové, že to je dogma nebo že ono je dogma, o kterém nikdo nesmí pochybovat. Ale prvního května začala mluvit tato roz-hlasová stanice. Kdyby nic jiného, zname-ná to svobodu informací. Už zase nebude dogmat. Komunistická vláda je teď nad tím rozčílena a běduje jako kouzelník, je-muž se kouzlo nepovedlo. A protože je to hrubý kouzelník, bude nám spílat. ...

... Ještě nikdy Jidáš necinkal tak hlasitě svými třiceti stříbrnými. Ale celkem každý z nás mohl doma ohlodávat v ponížení za pecí nějakou kost, místo aby se v nejistotě potuloval cizinou. Každý z nás měl takovou příležitost jako pan Drda, pan Řezáč, pan Rabas. ... Ale vláda není pošetilá. Ví, že takové zkornatění citů není obecné a že nás neporazí ve veřejném mínění, jestliže poručí psát na nás satiry pro nedostatek peněz. Nespoléhá ani na sílu jiných svých argumentů. Zachová se raději jako vláda, která má materialistický světový názor. Uchýlí se tedy na konec k nějakému ma-terialistickému prostředku, k nějaké hmot-né hrubosti. Má za sebou legie koupených spisovatelů, ale dívá se na ně v rozpacích, protože sama nevěří, že by dovedli ob-hájit její věc. Vydala spousty peněz, ale teď, když musí dělat bilanci, shledává, že všechny bývalé rozumové síly, které za sebou shromáždila korupcí nebo násilím, všechny stylistické schopnosti, za které draze zaplatila, nestačí, aby mohlo být obyvatelstvu dovoleno vyslechnout jediný svobodný argument. V rozhodujících chví-lích, kdy má stát důvod proti důvodu, tato vláda vždy raději se spoléhá na nějaký revolver, na nějaké násilí ... než na přitaž-livost svého učení a na talent svých spiso-vatelů a novinářů. Je to slabo-silná vláda. Její síla je v tom, že se nikdy nestydí užít násilí. Její slabost je v tom, že za ní stojí spisovatelé, kteří píší špatně, protože jsou nepravdiví, a obyvatelstvo, které jí nevěří a je stále hotovo odpadnout. Co má dělat taková vláda, když do jejího světa pečlivě střezeneho klamu začala mluvit svobodná rozhlasová stanice? Rozhlasové vlny jdou

kolem policajtů, jdou nad nimi, skrze ně. Tak tedy vláda, která se zklamala ve spi-sovatelích i v policajtech, povolá kapelní-ky jako poslední naději a řekne jim, aby se připravili na největší výkon a přinesli všechny bubny a trumpety, které mají. Pražská vláda se snaží rušit naše vysílání tím, že dává hrát pochody. A tak tu stojíme proti sobě: my, kteří vám dáváme ar-gumenty, a oni, kteří vám dávají hluk. Nacisté, jak známo, sahali po revolveru, když slyšeli slovo kultura. Komunisté sa-hají po bubnu, když má dojít k diskusi. ... Když jsem k vám mluvil před nějakým ča-sem z Londýna, napsal předseda tohoto spolku bubeníků, pan ministr Kopecký, že jsem mluvil melancholicky. Pravděpodob-ně chtěl říci, že jsem mluvil smutně. Je-li v tom nějaká vina, tedy se k ní přiznávám. Kromě zoologicky veselého pana Drdy, kromě těch lidí, kteří si vybírají odměnu za svou zradu a jsou dost otupělí, aby jim stačilo jíst a pít, je celý československý národ doma i za hranicemi melancholický čili smutný. Není svědomité být jiný, když vidíme, co se děje. Ano, mluvil jsem smut-ně. A ještě budu mluvit smutně.

Pro dnešní zastavení jsme se v souvislosti se vzpomínkou na začátek vysílání Rádía Svo-bodná Evropa obrátili k jednomu z textů prv-ního ředitele její české redakce, novináře Fer-dinanda Peroutky. Jeho text nese sice datum 13. 5. 1951. Dodnes však jistě neztratil na aktu-álnosti ... Kvůli nedostatku místa přinášíme je-nom výbor z textu. Celý si jej můžete přečíst na adrese: http://www.rozhlas.cz/cro6/komenta-re/_galerie/889642?type=image&pozice=2
Redakce

Slovo redakce	4
Letní zastavení	6
Obsah/tiráž	7
Z našeho života	8
Dobrá adresa/a hrome	10
O zdraví	11
Z historie	14
Osobnosti	19
Kultura	22
Sport	34

Dobřichovické **Kukátko**
Registrováno Ministerstvem kultury České republiky pod č. MK ČR E 12574.

Vydává Dobřich s. r. o., 5. května 3, Dobřichovice
IČ: 64827640.

Řídí redakční rada ve složení: Ing. Vladimír Bezděk,
Doc. RNDr. Emil Calda, Ing. Daniel Havlík,
PhDr. Jiří Matl (předseda), Mgr. Jana Váňová.

Grafické zpracování: Žůrkovi studio (studio.zurkovi.com)
Tisk: Ofsetová tiskárna SWL
Středohorská 549, 104 00 Praha 10 – Uhřetěves

Uzávěrka tohoto čísla 15. 5. 2011. Uzávěrka příštího čísla cca 15. 8. 2011. Kukátko vychází v první polovině března, června, září a prosince.

Adresa:
Jiří Matl, Strmá 139, 252 29 Dobřichovice
(kukatko@dobrich.cz)
Distribuuováno zdarma v Dobřichovicích laskavou péčí poštovních doručovatelék a smluvních partnerů.
Kukátko můžete také obdržet e-mailem ve formátu PDF a najdete je rovněž na Internetu v rámci stránky www.dobrichovice.cz nebo www.dobrich.cz.

Fotografie na titulní straně: Žůrkovi studio

O PROSPĚŠNOSTI POHYBU a Dobřichovické míli

Emil Calda při přebírání ceny.

V sobotu 16. dubna odpoledne uspořádala naše základní škola ve spolupráci se svými přáteli a klubem F. H. Tenis již 14. ročník Dobřichovické míle; na rozdíl od předcházejících let se neběhalo kolem řeky a na ulici před školou, ale po cestičkách v parku a jeho okolí. To, že tato změna celé akci prospěla, mohou dosvědčit všichni účastníci, kterých se zde sešel počet více než hojný. Vzhledem k tomu, že jsem se dřívějších ročníků zúčastnil již devětkrát, po krátkém váhání jsem usoudil, že by bylo dobré tento počet zaokrouhlit na deset. Má pohybová soustava, která už začíná veškerých pohybů mít plné zuby, tím sice nadšená nebyla, ale podařilo se mi ji přemluvit. Stále sice ještě dvakrát až třikrát týdně si chodím zaběhat, ale se závody už jsem před několika lety skončil. Dovršíl jsem několik desítek účastí na Běchovicích, na Velké Kunratické a na jiných závodech, párkrát jsem uběhl maratón a zvládnul Železného muže, a tak jsem dospěl k názoru, že by toho mohlo být dost a že je na čase způsob svého běhu veřejnosti dále nepředvádět. Jedinou výjimkou, řekl jsem si, by mohla být Dobřichovická míle, protože u ní mám naději, že do cíle doklopýtám živ a zdravý a přitom-

né publikum můj sportovní výkon neodmění pískotem. K tomuto rozhodnutí přispěly také řádky, které mi nedávno při „jarním úklidu“ knihovny padly do oka a v nichž půvabnou češtinou devatenáctého století velebí pohyb Miroslav Tyrš: *Kde život, tam ruch, tam pohyb a změna bez ustání. Jak oko po světle touží, po zvuku sluch, tak i veškeré hýbací ústrojí naše po činnosti přiměřené. Již pachole se snaží působiti u věci malou silou svou, hoch a jinoch seděti nejša nacen všecek činem a pohybem jest, a spatřujeme-li muže, u nichž jakoby po svěžesti a tryskosti bylo, nedlužno to přičítati přirozenosti, ale spíše převrhlosti, z převráceného žití způsobu vycházející.*

Výše uvedené okolnosti způsobily, že jsem stanul na startovní čáře zmíněného ročníku DM a doufal jsem, že startovní výstřel uslyším. Hned jak mi řekli, že se právě ozval, rozeběhl jsem se za ostatními, i když jsem podle řeckého filozofa Zenóna z Eleje věděl, že je absolutně nemožné dohonit kohokoli, kdo běží před vámi. A tak jsem se zaměřil pouze na to, abych do setmění závod dokončil, což se mi s vydatnou pomocí manželky podařilo; ve druhém kole totiž několik desítek metrů před cílem běžela podél trati vedle mne a dělala, že mi dělá vodiče - nejspíše v naději, že mě to povzbudí ke zdrcujícímu finiši. Když jsem se pak po slavnostním vyhlášení výsledků vracel domů obtěžkán medailí, pohárem a diplomem pro nejstaršího účastníka, napadlo mě, že bych prostřednictvím Kukátka mohl budoucím generacím dát vědět, co všechno je může potkat, když začnou běhat.

S běháním jsem začal jako jedenačtyřicetiletý mladík, když jsem - nevím už pokolikáté - přestal kouřit a měl jsem oprávněné obavy, že to nezvládnou a začnu zase. Ze začátku mi

to dávalo zabrat - každý večer jsem chodil na dráhu za sokolovnou, uběhl jsem jedno kolečko a přišel domů úplně vyřízený, protože běžet souvisle skoro půl kilometru byl pro netréňovaný organismus výkon s velkým V, neboť mu zásoby „svěžesti a tryskosti“ pomalu docházely a začínal se na něm projevat „převrácený žití způsob“. Nicméně se mi podařilo vydržet, postupně jsem přidával další stovky metrů a po jisté době jsem si řekl, že když už pravidelně běhám, že bych mohl zkusit nějaký ten veřejný závod. Zkusil jsem si to poprvé v září roku 1977, kdy jsem si na startovní čáře u běchovického patníku s číslem 13 stále v duchu opakoval, že není důležité zvítězit, ale přežít. Dopadlo to celkem dobře a dnes, když už je má běžecká „kariéra“ na konci, se mě mnozí ptají, k čemu mi těch několik desítek tisíc uběhnutých kilometrů vůbec bylo. Podobnou otázku mohu ovšem položit i já - k čemu vám bylo, že jste skoro celý život dělali to či ono a nedělali něco jiného? Asi jste při tom - když vás to bavilo - prožili řadu hezkých chvil a máte teď dobrý pocit, že jste něco dokázali a také že jste byli něčemu nebo někomu prospěšní. S těmi mými kilometry je to podobné - díky tomu, že přispívaly k dobré životní pohodě,

jsem byl (aspoň doufám) vstřícnější vůči rodině, známým i studentům, různé životní strasti a nástrahy jsem zdolával o něco snadněji a spoustu věcí jsem začal vidět pod jiným zorným úhlem. A to nemluví o tom, že mi pomohly překonání kouření, že díky jim mi váha v koupelně ukazovala přijatelné hodnoty, aniž jsem se musel v jídle (a v pití) nějak omezovat, a že při chůzi do třetího patra se dodnes příliš nezadýchávám. Je samozřejmé, že jsem mohl běhat jen díky tomu, že jsem neměl žádné vážnější zdravotní problémy a že nemoci se mi vyhýbaly; mám ale dojem, že mě nenavštěvovaly částečně i kvůli tomu, že organismus „zocelený“ pravidelným běháním jim to nedovolil. Byl bych rád, kdyby mi to ještě nějakou dobu vydrželo - už proto, abych titul nejstaršího účastníka mohl obhajovat i v příštích ročnících Dobřichovické míle. Doufám, že jich bude ještě hodně, že závodníků zejména v dětských a mládežnických kategoriích bude každým rokem přibývat a že stejně jako letos nebudou mezi nimi chybět naše vnoučata Sára, Samuel a Deborka.

HgS

Zdroj obou fotografií: www.zsdoobrichovice.cz/archiv/archiv_2010-11/soubory/fotomile/

Děti v cílové rovině.

OKNA EU

Jdete-li od Palackého náměstí ke kruhovému objezdu, uvidíte po pravé straně ulice nad zazděným oknem reklamu na okna EU. Nevím, jestli okno bylo zazděno až po umístění této upoutávky nebo před tím, ale výsledný zajímavý efekt dotyčná firma asi nezamýšlela. Líbilo by se mi, kdyby tato reklama byla doplněna velkým nápisem přes zazděné okno, který by kolemjdoucím sděloval:

Okny EU se k vám žádný zloděj nedostane!

Doufám, že výše uvedené řádky budou chápány pouze jako upozornění na možnou interpretaci.

HgS

Palackého ulice, 22. května 2011.

SVOBODNĚ!

Před 60 lety, přesně 1. května 1951 začalo americké Rádio Svobodná Evropa/ Rádio Svoboda vysílat v češtině. Mohlo tak šířit necenzurované informace za železnou oponu. Prvním ředitelem jejího českého oddělení byl známý novinář a spisovatel Ferdinand Peroutka. Český rozhlas spolu s dalšími institucemi připravil tříměsíční projekt s názvem *Svobodně!*, jímž chce toto výročí přiblížit dnešní české veřejnosti. Informace o celém projektu naleznete na adrese:

<http://www.rozhlas.cz/svobodne/portal>

Tento web je souhrnem informací o činnosti Svobodné Evropy a doprovází řadu dalších pořadů připravených pro různé stanice Českého rozhlasu. Určitě jste některé z nich zachytili.

Na webu nás čeká spousta informací. Dozvíme se na něm o akcích, které se

v souvislosti s výročí pořádají, dočteme se blíže o knize, jež byla v této souvislosti vydána i o výstavě, jež je stále ještě přístupná (probíhá od 6. května do 17. června) v prostorách Valdštejnské zahrady a představuje významné osobnosti Rádía Svobodná Evropa, jejich myšlenky a komentáře. Dočtete se též o konferenci, jež byla k výročí uspořádána i o slavnostním koncertu i o mši za zemřelé spolupracovníky redakce. A především zde najdete cenné informace o osobnostech s činností Svobodné Evropy spojených. Tak se dočtete např. o Ferdinandu Peroutkovi, Karlu Kašpárkovi, Pavlu Tigridovi, Janu Čepovi, Josefu Kodíčkovi, Jaroslavu Pecháčkovi, Járovi Kohoutovi, Lídě Rakušanové, Jaroslavu Stránském, Adolfu Baštovi alias Jiřím Slavičkoví a dalších. Zde bychom dodali,

že bychom vůbec nebyli proti, kdyby byla tato rubrika širší a obsahovala více jmen ... Na stránce naleznete i řadu zajímavých odkazů na příbuzná témata.

V rubrice *Vaše příběhy* najdete nádherné ukázky příběhů obyčejných lidí se Svobodkou. Klasické příběhy např. o zoufalém pobíhání s rádiem či anténou po bytě při hledání aspoň trochu slyšitelného poslechu. Tu dovolte i jeden osobní postřeh autora těchto řádek. Jakkoliv jsme – snad vlivem rodinné tradice – dávali přednost vysílání z Londýna či Polákům a Ivanu Medkovi z Hlasu Ameriky, přesto i na Svobodku často došlo. Příjem ovšem hodně špatný, jediné místo, kde se dalo poslouchat, bylo na pračce od fulnecké firmy Romo v koupelně. Což bylo zajímavé i z hlediska – řekněme – technologického. Když se mi v r. 1988 konečně podařilo dostat se do Mnichova, vzpomínám, s jakými obavami

jsem převážel mezi prádlem zakutaný dopis pro jednoho z redaktorů. A jak první volná chvíle byla zasvěcena procházce do Anglické zahrady a ta druhá do nakladatelství Arkýř, kde se mohly volně číst knížky, o nichž jsme ze Svobodky slyšovali. Odtud se věru těžko odcházel ... Dodnes nostalgicky vzpomínám na zvláštní strach, když jsem na cestě domů v kupé rychlíku při zastávce na hranicích důmyslně, fikaně a nenápadně seděl na sbírce veršů Ivana Diviše a pozoroval, jak kolem vlaku i po chodbičkách a po střeše kmitají ozbrojenci se samopaly ... Diviše nenašli ...

Jakkoli již řada akcí k výročí Svobodné Evropy proběhla, tento graficky přehledně zpracovaný web stále má co nabídnout. Nenápadně se vtírá myšlenka, jak by do našeho současného marasmu byla taková nezávislá stanice potřeba ...

JM

SPRÁVNÝ JÍDELNÍČEK?

Každý dnes již poměrně dobře ví, jak by měl vypadat správný jídelníček a stravovací návyky. Přesto jsou u většiny z nás zakořeněné některé omyly, kterým občas podléháme a kterými se i řídíme. To může být nebezpečné jak pro naše zdraví, tak – v lepším případě – i pro naši peněženku.

Bez doplňků výživy se neobejdeme, protože dnešní potraviny neobsahují žádné živiny.

Zdravý člověk, který přijímá pestrá stravu a žádným potravinám se nevyhýbá, s velkou pravděpodobností nebude postrádat nějakou důležitou živinu. Navíc v některých doplňcích výživy vůbec nenajdete to,

co je uvedeno na přebalu výrobku. Někdy se sice deklarovaná složka vyskytuje, ale v množství, které nemá účinné hodnoty. Jindy je výrobek zamořen látkou, která je pro tělo toxická (např. rtuť v některých rybích olejích) atp. Důležité je i dávkování doplňků stravy. Tělo není v jedné dávce

schopno vstřebat např. více jak 250 mg vitamínu C. Proto je správné buď užívat přípravek s takovou hodnotou, nebo tabletu s postupným uvolňováním vitamínu C do těla. Jestliže přijmete více vitamínu C, pak se z těla přebytečné množství vylučuje močí bez nějakého žádoucího efektu.

Multivitamíny jsou všelékem.

Jen těžko může chybět někomu všechno a lze to doplnit jednou tabletou, která má obsahovat vše potřebné. Je lepší řešit jakýkoliv problém těla (kašel, bolest v krku, únava, křeče...) cíleně jedním nebo dvěma doplňky, které doporučí odborník. Všeobecné medikamenty zbytečně zatěžují organismus (i peněženku) a mohou zdraví i poškodit! Doplněk výživy totiž není lék a nemusí proto projít kontrolou nezbytnou pro všechna léčiva. Nikdo za takový výrobek neručí, že má deklarované účinky a že obsahuje to, co se píše na obalu.

Éčka způsobují rakovinu.

Takzvaná éčka v potravinách označují aditiva, která do nich byla z nějakého důvodu přidána. Pro náš organismus představují opravdu nepatrné riziko a naše i evropská

legislativa nás chrání před škodlivinami, které by nás mohly ohrozit na zdraví. Riziko však je v chemických sloučeninách, které jsou přidávány do potravin v zemích třetího světa. Daleko větší nebezpečí než tzv. éčka na nás číhá v potravinách v podobě bakterií. Špatně tepelně zpracované potraviny, nebo špatně skladované potraviny, potraviny z nemocných zvířat, to je mnohem větší nebezpečí. To, že se nakazíme salmonelózou, tasemnicí, listeriózou nebo nějakým podobným bakteriálním onemocněním, je pravděpodobnější. Taková nákaza může zapříčinit i následné další zdravotní komplikace např. artritidu, selhání ledvin, záněty slinivky atp. Nepodceňujte proto hygienu při přípravě potravin. Maso by mělo být vždy řádně tepelně opracované, nikde by se v mase neměly vyskytovat zbytky nedovaření. Nikdy nepoužívejte maso po datu, které zaručuje jeho požitelnost. Pro práci s masem má být vždy zvláštní krkénko, na kterém ani po omytí nebude zpracovávána zelenina ani jiné potraviny, které neprojdou následnou tepelnou úpravou. Nepodceňujte ani dobu spotřeby správně zpracovaných potravin! I u dobře skladovaných potravin se za nějakou dobu bakterie mohou

rozmnožit. Shnilé či plesnivé potraviny občas někdo dává domácím zvířatům. Toxické látky zvíře s největší pravděpodobností nezabijí, ale projdou jeho trávicím traktem a dostanou se mu do těla. Jenže tím i nám později do našeho jídla - např. u slepice přes vajíčka, nebo ve vepřovém mase z prasete, které bylo dokrmováno plesnivým chlebem či nahnilými bramborami ...

Pouze biopotraviny jsou ty nejlepší pro naši výživu.

V obchodech se na nás začíná valit záplava biovýrobků. Cena bioproduktů je výrazně vyšší. Odpovídá taková cena kvalitě? Za co si vlastně připlácíme? Bioprodukty by měly být zpracovávány tak, aby se v nich uchovalo co nejvíce živin, ale nesmí je zasáhnout žádné chemikálie. Propagátoři biostravování tvrdí, že takové výrobky neobsahují geneticky mutované informace (tzv. GMO), ani pesticidy, antibiotika atd. Protože tyto vymoženosti moderní doby nevyužívají, mají však vyšší náklady na výrobu. To je pravda v případě chovatelů, kteří musí vypouštět zvířata na pastvu, do výběhů či nechávají slepice v těsných klecích. U pěstování rostlin je odpověď složitější. Zaručit, že nějaká plodina není geneticky mutovaná, je v dnešní době prakticky nemožné. Stačí jedna pilná včelka, která ze sousedního pole přinese pyl s GMO informací. Tomu nelze zabránit stejně jako znečištění půdy. Půda zanesená pesticidy se těchto chemikálií zbavuje velmi pomalu. Navíc když budou pesticidy používány na blízkém poli či louce, dostávají se podzemní vodou i do „biopůdy“. Studie neprokázaly, že by byly biopotraviny nějak zdravější, či obsahovaly více či méně živin. Výsledky vycházejí nastejno. Představa, že biokoláč je zdravější než normální koláč, je zcela lichá. Biobuchta zůstává buchtou - živin a kalorií má stejně jako její nebiokolegyně. A biouzeniny jsou dokonce mnohdy nezdravější než ty

klasické! V některých případech totiž obsahují mnohem více dusitanů, což je dáno chemickou reakcí, která probíhá v přírodních barvivech při uzení.

Velký přínos biopotraviny zcela nepochybně představují pro chov zvířat. Ta se alespoň netísňují v malých prostorech. Pro pěstování plodin biometodou je možný kladný účinek však během na dlouhou trať. Z výsledků biozemědělství budou snad jednou těžit další generace, kdy půda a naše ovzduší bude již čistější.

Otazníků ve výživě je mnoho a ne na všechny se daří odpovědět jednoznačně. Proto je nejlepší řídit se zdravým rozumem, jíst od všeho trochu a nic nepřehánět. Každý extrém je špatný. Nebudete-li si v něčem jistí, dejte ale spíš na radu nezávislého odborníka než prodejce nebo reklamního letáku.

Kateřina Kolišová

O autorce článku: Mgr. Kateřina Kolišová vystudovala Masarykovu universitu v Brně. Pracuje jako výživová poradkyně v Praze v Centru komplexní péče Roseta, které spolupracuje s Centrem komplexní péče Dobřichovice. Jestliže chcete vědět více o správné výživě a regeneraci těla, budete chtít zhubnout nebo naopak přibírat - navštivte stránky www.roseta.cz

Pamětní kniha staničního úřadu v Dobřichovicích

Z KRONIKY ŽELEZNIČNÍ z let 1929 – 1947

Autor pamětní knihy, Josef Leibl, narozený 25. 1. 1885 v Plzni, nastoupil v Dobřichovicích jako přednosta železniční stanice 24. 9. 1928. Přichází z Velešína u Českých Budějovic, kde rovněž zastával funkci přednosty stanice. U nás pracoval do 1. 7. 1947, kdy nastupuje do penze, tj. zhruba 18 let. Bydlel i s rodinou, tj. manželkou Celestinou a dvěma syny Josefem a Jaroslavem, v nádražní budově. Odsud odchází do Lomnice nad Lužnicí. V Pamětní knize staničního úřadu velmi působivě líčí zejména roky válečné. Zachytil víc než jen strohá fakta týkající se provozu stanice, a tak si i nepamětníci mohou představit, jak náročná byla v tom čase služba zaměstnanců železniční dráhy. Zároveň oceníme jeho vlastenectví a dá se říci i odvahu k činům. Pojďme s ním alespoň v náznaku strávit jeho dobřichovická služební léta.

Nejprve si připomeneme několika větami historii stanice. Trať Smíchov – Plzeň stavěla c. k. privátní česká západní dráha v letech 1861 – 1863. Nádražní budova je dosud zachována a slouží jako obytná budova pro staniční zaměstnance. Pro vlakovou dopravu byly ve stanici určeny dvě koleje a třetí, skladištní, sloužila jen pro několik vozů. Tři páry vlaků denně jezdily po jedné koleji a veškerou službu zastal přednosta, jenž bydlel a úřadoval ve staniční budově, tam se nacházela i čekárna. Prvním přednostou, tzv. expeditorem, byl Němec Langhammer. V r. 1866 byly z Prahy po dráze evakuovány úřady, archivy a jiný státní majetek před postupujícími Prusáky. R. 1882 byla postave-

na současná staniční budova, r. 1900 byla zprovozněna druhá kolej v úseku Smíchov – Beroun a v Dobřichovicích přibyla čtvrtá kolej. Provoz na trati stále narůstal. V r. 1918 jezdilo v létě průměrně 60, v zimě 50 vlaků denně, za první republiky jezdilo ve všední den 100 a v neděli v létě až 150 vlaků denně. Zprvu stanice spravovala i zastávky Černošice, Dolní Mokropsy a Všenory, od r. 1935 pouze Všenory. Hlavní příjmy jdou z osobní přepravy, většina obyvatel totiž dojíždí za prací do Prahy. R. 1920 došlo ve stanici ke srážce rychlíku a nákladního vlaku. Stroj a tři vozy rychlíku vykolejily, několik vozů nákladního vlaku bylo zcela rozbito, k lidským obětem bohudíky nedošlo.

V lednu a únoru r. 1929 panovala krutá sibiřská zima, mrazy –30 až –33°C, nákladní doprava byla úplně ochromena, osobní zredukována a volné stroje byly použity k přepravě uhlí, jehož byl nedostatek. Neustále se musel odklízet sníh, stanice byly zastaveny vlaky, které pražská nádraží nepřijímala. Většina ovocných stromů pomrzla. Zato léto a podzim byly nádherné, nedělní výletní frekvence cestujících stoupala, a tak zejména večerní spojení byla provázena četnými nepřistojnostmi. V Horních Černošicích cestující natloukli vlakvedoucímu a vyhodili ho ze služebního vozu, čímž se doprava na 25 minut zastavila. Pražští výletníci vcházeli na nádraží i vycházeli, kde se jim zlíbilo, rovněž nastupovali a vystupovali z obou stran, jezdili na černo, nadávali všem zaměstnancům a tropili si z nich blázný. Četnické hlídky byly před davem Pražáků bezmocné. V I. 1919 - 1920 našlo v Horních Černošicích svou smrt pod koly vlaků na 30 lidí, včetně sebevrahů. V témže roce dochází ke stavebním úpravám v nádražní budově i v jejím okolí.

R. 1931 bylo chladné léto, v červenci bývaly i teploty kolem 10 stupňů, celková neúroda zavinila slabou řepnou kampaň a místo obvyklých 70-100 se naložilo pouze 5 vagonů zelí, což způsobilo nízkou tržbu v nákladní dopravě. Navíc se přidala i hospodářská krize a růst nezaměstnanosti, a tak v I. 1932 - 36 klesají tržby i platy. Dráze konkurují autodopravci, kteří přebírají přepravu mnoha druhů zboží, hlavně kusového, rovněž mlýny dopravují obilí automobily a dráha tak ztrácí 90 % z jeho přepravy. V r. 1932 se vznítíl u vjíždějícího vlaku vagon naložený benzinem, olejem a fermeží, požár nešlo uhasit, vybuchující barely benzínu létaly do výše 100 metrů. Posunovač Josef Vošmik z Vršovic obětavě vagon odpojil, škoda však byla značná. 20. 8. 1933 byla zprovozněna nová zastávka Dolní Mokropsy, účetně přiřazená naší stanici, jež měla na starosti kromě tří zastávek, dvě výpravní zboží a osm osobních pokladen, což

se zvládalo jen s obtížemi. Proto byla v r. 1935 administrativně a účetně odloučena zastávka Horní Černošice.

V této době probíhá na trati výměna kolejnic za těžší ve tvaru T. Ve stanici bylo z obou stran zřízeno moderní těžké zhlaví s dvojími spojkami, čímž přibýly čtyři nové výměny. Změnami na smíchovském a plzeňském nádraží bylo umožněno vjíždět v obou směrech na všechny koleje a rovněž ze všech kolejí odjíždět. Změny probíhaly za plného provozu, aniž by došlo k nehodě, či úrazu, což svědčí o profesní zdatnosti výpravních i výhybkářů. Zajímavostí je, že v r. 1937 se uvažovalo o propojení Dobřichovic se Světlou n/Sázavou, k čemuž vlivem následných válečných let nedošlo. Toho roku dochází k oživení dopravy osob i nákladů.

V květnu 1938 probíhá částečná mobilizace čs. armády k ochraně hranic s Německem, doprava mobilizovaných i jejich vybavení a zásob proběhla bezvadně. Lidé věřili ve vlastní síly i v pomoc spojenců. V červenci se konal v Praze X. všesokolský slet, doprava cvičenců i diváků vyžadovala od zaměstnanců pořádné vypětí sil, ale všechny sokolské vlaky dojezdy v pořádku a včas. V září probíhá všeobecná mobilizace čs. armády, železniční pracovníci pracují vzorně, pohotově jsou zaváděny zvláštní vlaky. Smutný a rozpačitý byl pak pohled na evakuační vlaky našich lidí utíkajících z okupovaných částí naší země: „... vozy plné žen, dětí a stěhovacích svršků, nebyly to jen vozy kryté, byly to i vozy otevřené, do kterých přišlo na nábytek a peřiny ubohých uprchlíků. Doprava byla velice obtížná a zmatená, což při násilně přervané železniční síti bylo jevem přirozeným. Jevil se velký nedostatek uhlí, který teprve později byl nahrazován uhlím ostravským a pak naším vlastním uhlím severočeským, které nám nyní nový majitel za drahé peníze milostivě prodával.“

15. března 1939 po půlnoci je přednosta probuzen a je mu předána depeše o „pře-

chodném“ obsazení zbylého území a bylo nařízeno, aby železniční úřady vyšly vstříc požadavkům německého vojska. Brzy vlaky odvážely skvělou výzbroj čs. armády do Německa, rovněž tak zásoby všeho druhu.

Léta 1940 - 1944 patří k nejtěžším v historii našeho národa a odrazila se i v životě naší stanice. Projíždí tudy transporty vojsk, lazarety, zásobovací vlaky německé armády, pokračuje vývoz naší výroby i zásob. Přidává se poněmčování, zaměstnanci navštěvují po 3 roky povinné kursy němčiny, za neúčast v hodině následují tvrdé peněžité či disciplinární tresty. Na naší stanici však nedochází k pokutám a trestům, omluvenky a kursovní doklady se falšují v součinnosti s vyučujícími. Nastupují česko-německé nápisy, tiskopisy a razítka. Jen německá razítka se používají pouze v oblasti pražského ředitelství drah. Mnoho železničářů bylo pozatýkáno, popraveno, nebo skončilo v koncentračních táborech, odkud se vraceli s podlomeným zdravím. Mnozí byli exponováni k říšsko-německé dráze, mnoho z nich pak zahynulo při náletech spojeneckého letectva, rozbíjejícího německá nádraží. Z naší stanice odcházejí do říše tři mladí úředníci a jeden pomocný zaměstnanec,

ale vracejí se bohudíky živi a zdraví domů. Pocit bezmoci částečně kompenzuje vědomí, že dráhy slouží i našim lidem.

Postupem času přibývají i sabotáže: zapálené plné vagóny, defektní vozy, stroje neschopné provozu, přeřezané brzdové hadice. I v naší stanici shořela za ta léta celá řada vozů s nejrůznějším nákladem a příčinou nemohlo být jen „jiskření“ vozů, jak bylo v hlášeních uváděno. Na nátlak protektorů byl vypracován velkorysý plán rekonstrukce trati kvůli zrychlení dopravy. V Dobřichovicích se mělo vyrovnat do přímého směru kolejíště na Všenory, měly přibýt dvě koleje, krytá nástupiště s podchody a počítalo se i s rekonstrukcí staniční budovy, vše za 6 000 000 - Kč. Byly sem sváženy celé vlaky násypového materiálu, skládané u čtvrté koleje a chystala se stavba silniční přeložky. Většinou tu pracovali Židé, ale práce byly brzy zastaveny pro nedostatek materiálu i pracovních sil. Židé byli odvezeni na nucené práce jinam a patrně skončili v nacistických plynových komorách. Nikdo ze zaměstnanců naší stanice se nepřihlásil ke spolupráci s Němci, ani nepřijal německou národnost, zůstali věrni republice. Poslouchali zprávy z Londýna a z Moskvy. Přednosta přihlásil

jen malé dvoulampové rádio, ale zatajil druhý čtyřlampový radiopřijímač, jenž se stal zdrojem informací, které byly rozšiřovány mezi personálem. Risk se vyplatil, zrádce se mezi nimi nenašel.

11. února 1941 byly Dobřichovice postiženy strašlivou povodní. Zamrzlá Berounka se po oblevě koncem ledna rozlila na led a nové silné mrazy vytvořily další vrstvu ledu, to vše za vysokého stavu vody. Při další oblevě led popraskal a hnul se s takovou silou, že chaty, letní domky, telegrafní a telefonní tyče, ploty a lávky apod. byly smeteny, rozdrčeny obrovskými tabulemi ledu a odpaveny. Most byl poškozen, přes zábradlí se tyčila hora ledu. Voda zatopila domy, rozvodné sítě, studně atd. Silnice u nádraží byla pokryta ledovými krami. Spojení na Řevnice bylo na několik hodin přerušeno a pak se jezdilo jen po levé koleji. Provizorní telefonní spojení s Radotínem bylo navázáno až večer.

V r. 1945 už bylo zřejmé, že Německo válku prohraje a další boj je jen nesmyslným zabíjením a ničením hodnot. V březnu a dubnu byl zaveden redukovaný osobní jízdní řád; jelo deset vlaků každým směrem tak, aby se vyhovělo dojíždějícím do zaměstnání, nákladní doprava byla rozvrácena, nákladní vlaky čekaly celé hodiny na volno. Stanice byly ucpány odstavenými soupravami. Rovněž tu zůstávaly odstavené lazaretní a evakuační vlaky, čekající na další jízdu i řadu dní. Stanice byla zahlcena zápachem a nečistotou. Např. lazaretní vlak č. 93124 tu stál od 15. do 29. dubna, nakonec místo do Bavor dojel do Milovic, kde byl vyložen a zůstal tu stát do konce války.

„... Lazaretních a evakuačních vlaků projíždělo i několik denně. Zvláště žalostný pohled byl na evakuační vlaky ověšené jízdními koly, vozíky i ranci. Byly k nim přivěšeny i obyčejné vozy, otevřené a naložené dětskými kočárky, zavazadly a peřinami. Mezi osazenstvem vlaků bylo i veliké množství dětí. Tyto evakuační vlaky nevzbuzovaly však

u nás žádného soucitu, nýbrž jen pocit zadostiučinění. Vzpomínali jsme evakuačních vlaků našich poctivých lidí z roku 1938 z tzv. Sudet a radovali se z pohledu na Herrenvolk, určený k vládě nad celým světem a utíkající nyní před docela obyčejnými Rusy. Pak začala odjíždět v ucelených vlacích i prchající Hitlerjugend obého pohlaví, která tu tolik let vřískala své nacistické odrhovačky a vyžírala naši ubohou vlast jako kobylinky, zatímco naše děti trpěly nouzi.“

V dubnu londýnský rozhlas hlásil, že doprava a výroba v protektorátu musí být letecky napadeny, aby se znemožnily přesuny německých vojsk a výroba válečného materiálu. V okolních lesích se objevili partyzáni. 19. dubna najel vlak na trati k Řevnicím na minu, položenou partyzány, čtyři pražce a dva páry kolejnic byly zničeny, stroj a dva vozy vykolejily. Mezi cestujícími vypukla panika, ale nikdo nebyl zabit, ani raněn, po přestupu do pomocného vlaku odjeli do Prahy. Nebylo snadné dát vše do pořádku.

„Bylo třeba v noci projet krokem obě koleje s předsunutými prázdnými vozy a očekávat najetí na další minu, vše zjistit a ohlásit. Jezdilo se po jedné koleji. Denně býval hlášen nálet, ale zatím se nic nedělo. Najednou se bez ohlášení objevila v 9 hod ráno bez varování eskadra anglických stíhaček a lehkých bombardérů a svrhla na nás asi 20 trhavých pum, několik pum zápalných a zametali kolejíště kulometným ohněm. Ohromné sloupky ohně, prachu a dýmu zahalily celé nádraží, vzdálenějším pozorovatelům se zdálo, že je celé nádraží zničeno. Naštěstí tomu tak nebylo.“

Útok platil maďarskému vojenskému evakuačnímu vlaku s 30 vozy, naloženému tanky, zbraněmi, municí, motory, stroji a různým materiálem, jenž stál na 4. koleji; na 3. koleji směrem ku Praze stál od 15. dubna plně obsazený německý lazaret a před ním směrem na Plzeň plně obsazený vlak s Hitlerjugend. Jeden vůz byl vyhozen z koleje, ostatní pumy vybuchovaly v měkkém poli, kde vznikly ob-

Historický pohled na nádraží a vilovou čtvrť na Brunšově. Zdroj: www.dobrichovice.cz.

rovské krátery, některé pumy nevybuchly, jedna zasáhla zahradu vily za nádražím proti skladišti, jehož střecha byla rozbita odletujícím kamením. Osm pum v poli nevybuchlo. Na místě zemřel jeden raněný voják, druhý byl těžce raněn, z vlaku Hitlerjugend byl usmrčen 12-letý hoch a další byl těžce raněn. Oba ranění po převozu do pražské nemocnice zemřeli. Staniční personál se skryl ve sklepech přijímací budovy, což bylo neprozřetelné, neboť se při dopadu pum zdi chvěly a podlaha se vlnila. Po této zkušenosti se už vzdalovali raději do volného prostoru.

21. dubna našel v 6 hod. dělník Václav Dolejš na trati mezi Dobřichovicemi a Řevnicemi dynamitovou nálož asi 5 kg těžkou s rozbouškou pod kolejnicovým stykem. Nálož byla odstraněna četnictvem a vlasovci. V 8.40 napadli hloubkoví letci vlak mezi návštědlem od Prahy a stanicí. Stroj byl odstřelen, vlak v jízdě nepokračoval, nikdo nezemřel.

22. dubna v 8.10 zaútočili letci na dva vlaky současně. Jeden stroj byl odstřelen a čtyři osobní vozy prostříleny. Nikdo nebyl zabit, protože „kotláři“ dopřáli cestujícím dostatek času k útěku, než zahájili palbu. Téhož dne před půlnocí najel vlak za Dobřichovicemi směrem na Řevnice na dynamitovou minu, stroj a tři vagony vykolejily, tři pražce a dvě kolejnice byly zničeny. Záchrana byla obtížná a teprve ve 3. 05 byl obnoven provoz po druhé koleji.

26. dubna kolem 15. hod. od Všenor zahájilo 15 stíhaček pekelnou kulometnou palbu střelami průbojnými i zápalnými. „Palba byla strašlivá, kulky zametaly celé kolejiště, třískaly do všech vozů i do betonového plotu a hvízdaly na všech stranách. Byli jsme ukryti v příkopě za nádražním hostincem pod zahradní zdí, přes kterou rovněž hvízdaly kulky. Po odpálení salvy se letadla znovu zvedla do výše, zakroužila zpět do Všenor a přešla znovu do útoku. To trvalo plných 25 minut, než letadla konečně odletěla.“

Po návratu personálu do stanice hořelo 5

vozů z deponovaného maďarského transportu, dva byly ihned uhašeny vyházením hořících dřevěných součástí, jeden s nákladem strojů a leteckých motorů uhasil nádražní zaměstnanec; jeden krytý vůz s nákladem akumulátorů, těsnění, brzdového obložení, hřebíků, smírkového papíru a náhradních součástek pro tanky byl odtážen pod hydrant a uhašen, shořela asi polovina nákladu. Ovšem nejhorší osud postihl vůz s obráběcími stroji, rozhlasovými tankovými vysílačkami, zaměřovacími přístroji, 20 tankovými děly, 40 těžkými kulomety, několika sty pásovými zásobníky a množstvím periskopů. Zprvu jen doutnal, zasažen na střechu zápalnou střelou, za přihlížení německého četnictva. Stačilo by pár džberů vody k uhašení, ale rozkřiklo se, že jsou tam ruční granáty a nikdo nechtěl pomoci. Navíc obviňovali přihlížející přednostu, že hasí nepřátelskou výzbroj, ten však věděl, že transport už zůstane válečnou kořistí. Vagon se plně rozhořel a munice vybuchovala až do rána. Byly zasaženy všechny vozy ve stanici, proražena zeď světnice staničních pomocníků 35 cm silná, byl poškozen návěstní štít i venkovní zvonkový přístroj.

29. dubna ve 3 hod. ráno vybuchla na mokropském mostě mina a vyřadila ho z dopravy. Pan Leibl podnikl se strojem průzkumnou jízdu už ve 3.30. Pilíř na pravém břehu byl zničen, ložiska konstrukce rozervána, obě koleje zkrouceny a mostní pole pokleslo o 70 cm dolů a do strany. Veškerá telefonní a telegrafní spojení byla přerušena. Přesplhal přes trosky na druhou stranu, došel k závorám a zavolal do Radotína. Cestující byli v Horních Mokropsech převáženi na prámech a pak chodili pěšky až do Dolních Mokropes. Ředitelství ale nařídilo výstup v Dobřichovicích a odtud se šlo pěšky až do Dolních Mokropes.

*Z pamětní knihy vybrala Jana Váňová
Příště popíšeme květnové události r. 1945,
případně i další léta.*

Prof. Dr.

THEODOR PETŘÍK, ING. ARCH.

*8. 10. 1882 Tábor - †2. 6. 1994 Praha (70. výročí úmrtí)

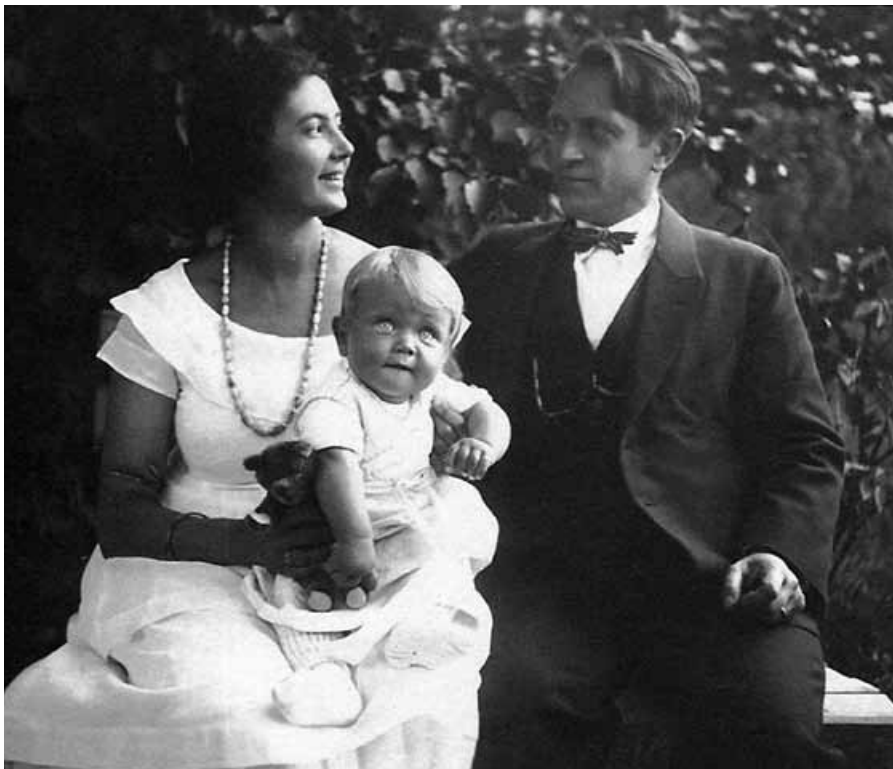
- řádný profesor ČVUT v Praze, přednosta Ústavu zemědělského stavitelství na Vysoké škole zemědělského a lesnického inženýrství v Praze

Narodil se v Táboře v rodině městského a železničního lékaře Františka Petříka jako nejmladší ze tří dětí. Otec zemřel, když bylo malému Theodorovi pět let. Maminka Antonie péči o děti zvládala s pomocí svého otce, koželuha Petra Koldy, jenž přispíval na vzdělání dětí. Žili v rodinném domě na staré baště, tzv. Převrátlice, s romantickou zahradou na parkánu a nádhernou vyhlídkou do kraje. Theodor sbíral minerály a rostliny, hrál na piano a dobře kreslil. Záliba v kreslení ho přivádí ke studiu architektury a pozemního stavitelství na ČVUT, kde tehdy vyučoval známý architekt Josef Schulz, který se žáky podnikal každoroční zájezdy do Itálie. Mezi jeho spolužáky patřil Pavel Janák, Vlastislav Hofman, Josef Chochol, aj., se kterými podnikal studijní exkurze po českých městech. Vysokoškolská studia zakončil roku 1908.

Již jako mladý architekt vzbudil pozornost svým návrhem v soutěži na přestavbu Staroměstské radnice r. 1909. V této této prestižní akci, které se zúčastnili renomovaní architekti jako Gočár a Janák, získal druhou cenu. Jeho tvůrčí záběr byl široký. Namátkou jmenujme rohový dům „U kamenného stolu“ na Karlově náměstí, četné vily v Praze, Táboře, Hradci Králové, návrh pavilonů Jihočeské výstavy v Táboře, turistické rozhledny, výzkumné ústavy, spolu s arch. Englem návrh nových budov ČVUT aj.

Avšak zcela průkopnický se zapsal do dějin zemědělského stavitelství. Habilitoval se pro tento obor v r. 1914. Své životní krédo vyjádřil na konci života slovy: „K zemědělskému stavitelství ... jsem svoji pozornost obrátil, když jsem se rozhodl pro praktickou i teoretickou specializaci. Bylo to pole architektury, na němž nejen u nás, ale i v cizině pracovalo přede mnou jen málo odborníků, zejména vysokoškolských, a k němuž směřoval zájem veřejnosti i architektů více pro stránku národopisnou a dekorativní než pro jeho vlastní obsah a účel. Viděl jsem v něm především službu techniky zemědělské výrobě. A ta okolnost, že jsem náležel do rodiny, ve které byli ve dvou pokoleních lékaři, to mne snad vedlo k tomu, abych sledoval to, co pomáhá zlepšovat zdravotní stránku zemědělské výroby.“

Začátky byly těžké. Dnes si málokdo dovede představit, jak vypadal náš venkov před sto lety. Usedlosti byly většinou zanedbané, zamáčené zemní vlhkostí a močůvkou. Petřík si kladl otázku, jak stavebně přispět českému venkovu v nutné modernizaci, aniž by to uškodilo rázu české vesnice. Bylo třeba stavby odvodnit, provést kanalizaci, upravit hnojiště, přivést vzduch a světlo do všech prostor, vhodným seskupením pracovišť usnadnit zemědělcům práci. Aby načerpal inspiraci, podnikl před první světovou válkou četné studijní cesty do států s vyspělým zemědělstvím, zejména do Nizozemí, Belgie, Dánska, Německa a Švédska, studoval americkou

Manželé Petříkovi s prvorozeným synem Milošem.

odbornou literaturu. Od r. 1912 navrhoval novostavby či rekonstrukce domkářských usedlostí. Brzy začal s typizací stavebních detailů, která měla pomoci drobným zemědělcům k levné a odborné vybavenosti hospodářských budov. Jednalo se zejména o samotížné větrání stájí, jednoduchá mechanizační zařízení, která zásadně redukovala těžkou fyzickou práci zemědělců při přesunu hmot - horní nájezdy do sýpek, visuté drážky se sklupnými korbami pro transport krmiva a odpadu apod. Vžíly se v praxi a staly se samozřejmostí. Kladl důraz na výběr stavebních hmot i úspornost v řešení stavby. Navrhl také soubor řešení seskupení budov pro různé velikosti ze-

mědělských usedlostí. Je cenné, že těmto stavbám dokázal vtisknout osobitý charakter výtvarného pojetí, které vycházelo z tradiční lidové architektury a v souladu s racionálním provozním řešením vytvářelo architekturu vhodně zapojenou do venkovského prostředí. I jednoduché technické stavby jako např. síla nesou známky jeho architektonického rukopisu. Jeho zásluhou byla při zemědělských výstavách zřizována stavební poradna, což přispívalo k rychlé informaci zemědělců o nových možnostech ve výstavbě a technologii provozu. Po první světové válce se začal zaměřovat na velké zemědělské celky - dvorce,

státní a školní statky. V r. 1920 se stal profesorem zemědělského stavitelství na Vysoké škole zemědělského a lesního inženýrství a přednostou nově zřízeného Ústavu zemědělského stavitelství. Své studenty se snažil zábavnou a zajímavou formou výuky zaujmout a získat k následování. Na školním statku ČVUT v Uhřetěvsi vedl v l. 1921 - 1941 soustavný výzkum a za součinnosti různých odborníků zkoušel nové vědecké poznatky v praxi.

Bohužel po uzavření českých vysokých škol v r. 1939 byl Ústav arch. Petříka na ČVUT obsazen nacisty, vydrancován a celé jeho životní dílo bylo zničeno. V archivu se nacházelo cca 680 originálních plánů, většinou realizovaných projektů novostaveb a rekonstrukcí či studií. Předčasná smrt překazila jeho záměr shrnout své celoživotní zkušenosti do odborného spisu, takže se zachovaly pouze jednotlivé statě otištěné v odborných časopisech.

Málo známé, ale neméně významné bylo jeho působení v oblasti urbanismu. Po dlouhá léta byl členem Státní regulační komise města Prahy.

A jaká je souvislost mezi osobností T. Petříka a Dobřichovicemi? Nachází se zde jedna ze staveb, kterou navrhoval spolu se svou ženou arch. Miladou Petříkovou - Pavlíkovou pro její příbuzné - sestry Honzákovy. Vilka č.p. 206 v Jugoslávské ulici je dodnes v majetku rodiny.

Z. Hochová, J. Váňová

T. Petřík, Tyršova rozhledna u Žamberka z r.1921 (obdobná jako u Tábora).

KULTURNÍ PŘEHLED

červen, červenec, srpen a září 2011

(Aktuální dění, prosím, sledujte v Informačních listech)

V sobotu 14. 5. začaly FARMÁŘSKÉ TRHY!

budou každou lichou sobotu u křižovnické residence pod lípou. Výjimkou bude 3. září, kdy je prostor zámku vyhrazen pro šermířské slavnosti - Dobřichovická Alotria. Nakupovat u farmářů budete moci do konce října – poslední trh se otevře 29. října. Náš farmářský trh nabídne sezónní produkty z regionu i zahraniční speciality, výpěstky ekologicky šetrného hospodaření a výrobky dle tradičních receptur. Přijďte ochutnat a nakoupit potravinu, u nichž si můžete být jisti původem. Organizaci zajišťuje občanské sdružení TAK.
www.dobrichovicketrhy.cz

Výstavy

2. června v 18 hodin je připravena vernisáž putovní výstavy **SLAVNÉ VILY STŘEDOČESKÉHO KRAJE**, kde se objeví i vily dobřichovické. Zároveň s výstavou vil budou k vidění dostupné archivní materiály vztahující se k místním vystaveným vilám. Vstup je volný, výstava potrvá do konce července. Nad celým projektem Slavné vily Čech, Moravy a Slezska převzali patronát manželka prezidenta republiky Livia Klausová, Ministerstvo kultury ČR a Ministerstvo pro místní rozvoj.

Na **druhou polovinu srpna** je naplánovaná výstava skupiny s názvem **RASTR**. Je volným sdružením čtyř umělců: Miloš Englerth, Jindřich Hájek, Jakub Kándl (malíři) a Jiří Macht (fotograf).

V **podvečer** konání Dobřichovických **Alotrií** – historického a šermířského festivalu proběhne ve velkém sále **VERNISÁŽ KRESEB O. HEROLDA**.

Od 12. září je připraven další ročník putovní výstavy **OLYMPUS FOTOAKADEMIE**.

Červen

3. června, pátek - residence Křižovníků s červenou hvězdou v 21:30

DOBŘICHOVICKÉ DIVADELNÍ SLAVNOSTI začínají musikálem.

Na co všechno se v průběhu června, července a srpna můžete těšit? Podrobnosti na stránkách města, více o Dobřichovických divadelních slavnostech na www.divadloddcs.cz

MUSIKÁL NOC NA KARLŠTEJNĚ

Původní verze musikálu, v němž znějí všechny skladby známé ze stejnojmenného filmu, se na nádvoří romantického zámku v Dobřichovicích poprvé hrála v létě 2006. V hlavních rolích se opět objeví známé a populární tváře – císaře Karla IV. si zahraje moderátor Vladimír Čech, alternovat jej bude bývalý ministr i středočeský hejtmán, současný poslanec

Petr Bendl. V roli vévody bavorského Štěpána exceluje Jan Rosák, Peška opět ztvární zpěvák Pavel Vítek (letos poprvé v alternaci s musikálovým kolegou Lumírem Olšovským), krále cyperského Roman Tichý, postavy vypravěče se zhostí brilantní kytarista Jan-Matěj Rak. Doplní je ostřílení a mnoha rolemi prověřený ochotníci – Monika Vaňková v roli císařovny Alžběty, Pavla Švédová v roli Aleny, Karel Král v roli purkrabího, Petr Říha v roli arcibiskupa Arnošta z Pardubic, jeho žena Alena v roli hofmistryně Ofky. Sbor manů bude sestaven z několika starostů poberounských obcí a měst. Spolu s herci a zpěváky vystoupí šermíři, tanečnice a metači ohně. Chybět nebude ani koza či koně.

Předprodej vstupenek v ceně 150,- / 100,-

MěÚ Dobřichovice – Denisa Solníčková: 724 189 611,

solnickova@dobrichovice.cz, info: <http://noc.nasenoviny.net>

4. června, sobota – pod residencí Křižovníků s červenou hvězdou od 13:00

STŘEDOVĚKÉ SLAVNOSTI A KRÁLOVSKÝ PRŮVOD

Dobřichovice přivítají početnou královskou družinu opravdu stylově. Celý prostor u residence a u řeky se promění ve středověkou tržnici, najdete tu stánky a řemesla, které si mohou malí i velcí osobně vyzkoušet. Nebude chybět dobový stanový tábor urozených rytířů i šermířů, kteří vám ochotně vysvětlí cokoli ohledně své zbroje.

Program začne ve 13 hodin

13:00 kouzelník **MERILD**

13:30 středověká musika – **JAGABAB**

14:00 KOMEDIANTI NA KÁŘE – BAJAJA - představení pro děti

od 14:00 do 17:00 SOUTĚŽ: Podaří-li se vám zhasnout dvě svíce, skryté v oknech hradních věží (pomocí míčků), uspíme tak draka a nepozorovaně kolem něj projdeme vstříc dalším dobrodružstvím. Kdo posbírá nejvíce bodů dostane odměnu přímo od císaře. Malé odměny jsou připraveny pro všechny soutěžící!

14:45 kouzelník **MERILD** a **JAGABAB** - triky, hudební nástroje i tanečky

15:30 Divadlo DDT – DRÁTĚNÁ KOŠILE humorná šermířská operetka pro každého

16:15 a zase trochu musiky – **CHORUS ANGELUS**

16:45 KOMEDIANTI NA KÁŘE – KDO S KOHO – Sancho a Harlekino, žongléřské představení

17:00 žongléřská dílnička s komedianty **SANCHO A HARLEKINO** a **JAGABAB**

17:30 vystoupení šermířů – **KORBEL A MERICIA**

18:00 a trochu středověkého rocku – **JAGABAB**

18:30 PŘÍJEZD CÍSAŘE KARLA IV. s družinou, pro císaře zatančí **TRN V OKU**

do 20:15 JAGABAB A FIRESHOW

20:30 divadelní představení **NOC NA KARLŠTEJNĚ**

na nádvoří residence Křižovníků s červenou hvězdou

Pro bližší info - odkaz na Královský průvod: www.kralovskypruvod.cz,
kde najdete trasu průvodu i program na jednotlivých zastávkách.

5. června, neděle - residence Křižovníků s červenou hvězdou v 10:00
V. VANČURA – ROZMARNÉ LÉTO I,
Předprodej – vinotéka Modrý domeček, Vítova 8,
info: www.ludusmusicus.cz

9. června, čtvrtek – residence Křižovníků s červenou hvězdou 20:00
JIRÍ STIVÍN A IRENA A VOJTĚCH HAVLOVI – koncert
Hudební setkání legendárního jazzového flétnisty, saxofonisty
a skladatele s předními představiteli české alternativní scény.
Předprodej v knihovně, vstupné 150,- /100,-

10. června, pátek – Sál MUDr. F. Fürsta v 18:00
ZÁVĚREČNÝ KONCERT ZUŠ DOBŘÍCHOVICE

11. června, sobota – pod křižovnickou residencí 8-12:00
FARMÁŘSKÉ TRHY

12. června, neděle - residence Křižovníků s červenou hvězdou 10:00
ROZMARNÉ LÉTO II.
V. Vančura – Rozmarné léto, díl druhý.
Předprodej – vinotéka Modrý domeček, Vítova 8,
info: www.ludusmusicus.cz

16. června, čtvrtek – residence Křižovníků s červenou hvězdou 20:00
Jazzový koncert **RIDINA AHMED A PETR TICHÝ**

17. června, pátek - Sál MUDr. F. Fürsta v 19:30
Bohnická divadelní společnost: **LEONCE A LENA**

19. června, neděle, Sál MUDr. F. Fürsta od 11:00-16:00
Hlasová dílna Renaty Bulové: **INICIACE K ŘEČI**

24. června, park a kemp Jez dobré naděje od 10.30
SVATOJÁNSKÁ SLAVNOST pro děti i dospělé,
program na www.divadloddcs.cz

25. června, sobota – pod křižovnickou residencí 8-12:00
FARMÁŘSKÉ TRHY

25. června, sobota – kostel sv. Martina a Prokopa v Karlíku 18:30
HARFOVÝ RECITÁL JANY BOUŠKOVÉ, doprovod Jaroslav Šaroun

Červenec

1. července, kostel sv. Martina a Prokopa v Karlíku v 19:00
KONCERT IRENA BUDWEISEROVÁ
předprodej v knihovně, vstupné 150,-/100,-

3. července, residence Křižovníků s červenou hvězdou 20:00
divadelní představení Dětského domova Lety s názvem **PASAŽÉŘI**,
www.divadloddcs.cz

4., 5., 6. července, residence Křižovníků s červenou hvězdou 21:00
musikál **ZVONOKOSY**, www.divadloddcs.cz

9. července, pod křižovnickou residencí 8-12.00
FARMÁŘSKÉ TRHY

13. července, residence Křižovníků s červenou hvězdou 20:00
DIVADLO AMATÉRŮ – divadelní skeče pod názvem **ČMAŇÁCI**,
www.divadloddcs.cz

15., 16., 17. července v 21.00, (v neděli v 17:00)
musikál **ZVONOKOSY**, www.divadloddcs.cz

22. července, residence Křižovníků s červenou hvězdou 20:00
koncert **ŽALMAN A HOSTÉ**,
předprodej v knihovně, vstupné 150,-/100,-

23. července, pod křižovnickou residencí
FARMÁŘSKÉ TRHY

29. července – 5. srpna, residence Křižovníků s červenou hvězdou
Mistrovské kursy profesora K. Doležala, koncerty klasické hudby,
závěrečný absolventský koncert studentů.

30. července, kostel sv. Martina a Prokopa v Karlíku
koncert: **MUSICA DA CHIESA – P. JAROSLAV KONEČNÝ**

Srpen

6. srpna, pod křižovnickou residencí 8-12:00
FARMÁŘSKÉ TRHY

7. srpna, sál MUDr. F. Fürsta 11 -16:00
HLASOVÁ DÍLNA RIDINY AHMED, www.divadloddcs.cz

7. – 14. srpna, residence Křižovníků s červenou hvězdou
HUDEBNÍ FESTIVAL MUSICA VIVA 2011, www.ludusmusicus.cz

20. srpna, pod křižovnickou residencí 8 - 12:00
FARMÁŘSKÉ TRHY

20. srpna, kostel sv. Martina a Prokopa v Karlíku 18:00
koncert **DUO ECO** - „**KOMORNÍ KLENOTY**“ sestaven převážně z děl G. P. Telemanna a R. Gliera, také B. Martinů a A. Igudesmana (velká hvězda současné houslové scény).

27. srpna, residence Křižovníků s červenou hvězdou od 11:00
VINAŘSKÉ SLAVNOSTI

28. srpna, residence Křižovníků s červenou hvězdou 19:30
koncertní verze musikálu **HAIR**, předkapela **E. I. T. Voices**

Září

2. září, residence Křižovníků s červenou hvězdou
VERNISÁŽ VÝSTAVY O. HAROLDA

3. září, residence Křižovníků s červenou hvězdou
historický a šermířský festival **DOBŘICHOVICKÁ ALOTRIA**

15. září, residence Křižovníků s červenou hvězdou
koncert **IVAN HLAS**

17. září, pod křižovnickou residencí 8 -12:00
FARMÁŘSKÉ TRHY

25. září, residence Křižovníků s červenou hvězdou 15:00
pohádka pro děti: **SKŘÍTKY V ÚDOLÍ, DIVADLO MINARET**

LIDÉ „ŘÁCHALI“ RUKAMA ...

Tomuto divadlu nejde o výkon, na prvním místě nestojí ani důraz na co nejkvalitnější herecký projev, stranou jdou i umělecké režijní ambice. Cílem tohoto divadla je vlastně každá zkouška, která se ale už zítra nemu-

sí vůbec uskutečnit. A přesto (nebo právě proto) mělo druhé představení souboru Pasažérů z Dětského domova Lety, odehrané v druhé půlce února v Malém vinohradském divadle v Praze, obrovský divácký úspěch.

Divadelní soubor, teprve později nazvaný Pasažéři, vzešel z účastníků programu dramaterapie. Pod vedením psycholožky Terezy Koryntové a režiséra Jiřího Ondry postupně během roku vykrystalizovala skupina herců, kteří divákům nabízejí svoje vlastní témata, často inspirovaná svými prožitými příběhy. První inscenace, podle níž se soubor jmenuje, vznikla na základě improvizace a tato metoda se stala pro herce hlavním vyjadřovacím prostředkem. „Vsázíme na opravdovost, originalitu a osobitost našich herců. Myslím, že právě tím můžeme diváky zaujmout. V našich představeních se odráží to, jak lidé vnímají děti a život v dětském domově, i to, jaká je realita. I když přímo s publikem nemluvíme, jsme totálně závislí na vzájemné komunikaci, na interakci mezi herci a diváky, na projekci diváků do herců a obráceně. Tento prvek je zde mnohem silnější než kde jinde,“ rekapituluje tvůrčí práci souboru Jiří Ondra a psycholožka Tereza Koryntová dodává: „Každé představení bude výrazně jiné. Záleží na tom, jakou emoci, jaký pocit do něj vnesou diváci, co do něj dají ze sebe. Může se stát, že se s nimi vůbec nemusí potkat, ale i tak to pro nás bude mít velký význam.“

Pro dospívající z dětského domova, kteří divadlo nikdy předtím možná ani nenavštívili, natož, aby ho zkusili hrát, je zkušenost ze souboru Pasažérů zcela nová a může třeba i nevědomě působit jako most pro překonání nějakého problému. V divadle, v němž se pracuje metodou improvizace s danými pevnými mezníky, mezi nimiž si herci podle momentální nálady a celkového rozpoložení interpretují předem stanovené situace, si člověk může beztestně vyzkoušet jakékoli role a při tom si vlastně pojmenovávat určité věci. „Při každé zkoušce se najde někdo, kdo bojuje se svými pocity a má třeba tendenci soubor opustit. Ovšem úžasné je, že ho ostatní podpoří. Už totiž vědí, že na jevišti jsou závislí jeden na druhém. I v představe-

ní je krásně vidět, kdo má jakou roli v partě a dá se s tím tvůrčím způsobem pracovat,“ hodnotí své zkušenosti Tereza Koryntová a Jiří Ondra doplňuje: „Někdo je spíš exhibicionista a potřebuje se předvádět, někdo se naopak jen rád sveze s ostatními a je pro něj důležité být v partě a účastnit se celého dění. Každý má zkrátka trochu jinou motivaci.“ A Tereza si ještě pochvaluje: „Nikdy nebylo herce potřeba do hraní nutit. Je sice těžké je zorganizovat, aby se všichni sešli ve správný čas na zkoušku a měli všechno připravené, ale chuť k hraní jim rozhodně neschází. Jsou jako odstartovaná střela a vždy jdou do zkoušení s vervou.“ Pro diváky vzniká v představení velmi tenká hrana mezi vtipnými a smutnými momenty. I když je situace legrační, může být zároveň hodně vážná, až běhá mráz po zádech. Je to věrný odraz herců, taková prostě jsou ... Témata Pasažérů zatím zůstávají stejná, ale s každou zkouškou a s každým představením dostávají jiné barvy a tím se tro-

chu proměňují. Navíc je soubor závislý na chodu dětského domova a jeho členové se za půl roku mohou vyměnit, protože někteří z nich domov třeba opustí. „Náš soubor je jako živý organismus, máme sice daný cíl, ale potýkáme se s mnohými překážkami, může se cokoli stát a za dva měsíce bude v souboru všechno jinak. Nelze tedy plánovat s velkými očekáváními do budoucna. O to příjemnější je překvapení, když se představení uskuteční, povede se a divákům se líbí,“ konstatuje psycholožka Tereza Koryntová. „Rozhodně ale nemá-

me v úmyslu schovávat se za jakoukoliv ‚nálepku‘ a vzbuzovat tím u diváků pocit shovívavosti či dokonce lítosti,“ upozorňuje režisér Jiří Ondra. „Mou ambicí je dostat herce z dětského domova a nabídnout jim možnost, aby si své vystoupení mohli užít. Přestože jsme teprve na počátku svého snažení, chtěli bychom se stát ‚regulérním‘ amatérským divadelním souborem, který je schopen dostát i určitým nárokům.“

Zuzana Vojtíšková
rozhlasová redaktorka a dramaturgyně
divadla Lampion Kladno

Ze zkušeností herců:

Milan, 15 let

Jsi spokojený s tím, jak diváci reagovali na představení?

Jo, nečekal jsem, že to bude tak dobrý.

Proč jsi začal hrát divadlo?

Když jsem na zkoušce, tak mě to odreuje, nemyslím na to špatný, jen na to dobrý.

Pepa, 17 let

Jsem nadšený, že lidi takhle ráchali rukama, prostě výborný!

Proč jsi začal hrát divadlo?

Mě k tomu přivedla ta dramaterapie. Chodil jsem tam a začalo mě to bavit, protože tam byly různé věci, jak se odreagovat a jak si myslet o lidech různé věci. Potom jsme v děcáku zahráli divadlo, líbilo se to, tak nás pozvali sem. Dost mě to baví, je to moje záliba.

Je v představení něco, co jsi vyloženě prožil?

Prožil jsem, jak Vlasta říká, ten příběh Malého prince.

Vlasta, 18 let

Určitě mě to baví, je to útek od reality. Baví mě to i při zkouškách, ale při představení si to prostě užiju.

Jsi spokojený s ohlasem diváků?

Každopádně. Nečekal jsem, že nějaký lidi vůbec budou tleskat a že vůbec přijdou. A bylo narváno.

Prý vás hraní hodně sblížilo. V čem?

Na zkouškách, když jsme dělali nějakou společnou věc, tak jsme byli každý za svoje a rozházení. A pak jsme přišli na to, že jeden bez druhého to prostě nedáme. I nějaký lidi od nás chtěli odejít a tak jsme řekli: „Ty prostě nemůžeš odejít, tady jsme vázaní těch osm lidí jeden na druhého,

a kdyby vypadl i ten nejmenší, tak to nejde.“ Sblížilo nás to a myslím, že i vztahy mezi námi, jak v děcáku, tak ve škole, jsou lepší v té naší skupince.

Jak vám jde improvizace?

Při zkouškách je to dobrý, ale když je to naostro, tak to fakt vážne, někdy. Zkoušky jsou dobré, protože tam o nic nejde, takže tam klidně dám něco svého, ale pak, když je to naostro, tak si člověk řekne, ty jo, já jsem vlastně zapomněl větu, ty jo ...

Je v představení nějaký tvůj příběh?

Můj příběh je vlastně ten, jak jsem tam byl sám a povídal jsem o chlapci, jak byl ve skryši, jak byl zahrabanej a tak, tak ten chlapec jsem měl být já, ale v jiným příběhu. To bylo dost o mně, ten příběh.

Jsou v něm citace z Malého prince, četl jsi ho?

Četl a zjistil jsem, že se dá číst jak odpředu, tak odzadu. Právě tou knížkou jsem se inspiroval, to čtení mě bavilo.

Milan, 16 let

Hraní se mi líbí. Hodněkrát jsem se taky chodil dívat do divadla na ty lidi, prostě mě to zaujalo. Pak k nám přišel Jirka, začali jsme dělat dramaterapii a napadlo ho, že bysme mohli začít hrát divadlo. Tak jsme na to přistoupili a jsme tady.

Musel vás Jirka trochu nutit?

Ne, byli jsme rádi.

A četl jsi Malého prince?

Ne. Na to já nejsem, abych si četl knížky.

Možná by tě to mohlo taky inspirovat...

No já nevím, nevím...

Věra, 14 let

Nejdřív jsem si myslela, že to prostě nezvládnou, ale nakonec jsme to všechno zvládli ještě líp než před tím. Jsem ráda, že jsem to nevzdala.

Pavel, 14 let

Baví mě to předvádět, jsou u toho srandy.

Jeniffer, 16 let

Někdy si říkám, že se na to vykašlu, ale pak jsem ráda, že hraju.

Proč se na divadlo chceš vykašlat?

Nevím, hrozně moc času to zabírá a chodím do školy a mám toho tam docela hodně, takže si občas říkám, že s tím skončím, no.

A kdybys nehrála divadlo, co bys v tom čase dělala?

To vůbec nevím, no.

V čem ti divadlo pomáhá nebo prospívá?

Hlavně v tý zábavě a v tom, že jsme prostě s lidma a můžem jim ukázat, že nejsme jenom děti, který děláj problémy.

Jde si přes divadlo řešit nějaké problémy?

Podle mě to moc nejde a nechci si řešit svoje problémy přes divadlo.

Radek, 17 let

Hraju divadlo moc rád a jsem rád, že tam jsem a neskončím, poněvadž mě to hrozně baví. Víc se seznámíme, víme, co máme rádi a hlavně zabíráme čas, než furt sedět u televize. Takhle se aspoň pobavíme a je tam sranda.

DĚTINSTVÍ MÉHO VĚK JEST, co tato báseň Máj ...

Když před léty přišel F. Běhounek s nápadem pravidelně se na 1. května vracet k Máchově Máji, mnozí závažně pokyvovali hlavami nic neříkajíce, jiní závažně pokyvovali hlavami a pravili, že tak jednou ... a kdo ví, jestli. Další hlavami ani nepokyvovali a rovnou pravili,

že to je nápad předem odsouzený k nezdaru. Vždyť co prý dnes, v době dynamické, hektické, v čase, který věří jen na věci měřitelné a vážitelné, s veršem ... a navíc s veršem dávným, s veršem romantickým ... A vůbec: co prý dnes s Máchou? Nějak ale nepostřeh-

Foto: Z. Kabelka.

li, kolik třeba lidí se sejde každý rok na Petříně, nebo že trojka Českého rozhlasu, stanice Vltava, tuto tradici ctí už léta a přináší skvělá podání Máje s našimi nejlepšími interprety (vzpomeňme jen na J. Bednáře a Český skifflé Jiřího Traxlera, na magické podání Báry Hrzánové či na letošní vltavskou versi s Rudolfem Hrušínským. Jen málo bylo těch, kdo to považovali za dobrý nápad ...

F. Běhounek věděl, co chce, a nedal se odradit. A tak (stejně jako již v r. 2008 a 2009) i letos uspořádal soubor Ludus musicus na prvního máje v křižovnické residenci večer s Karlem Hynkem Máchou a jeho Májem. Z projektu se věru zvolna stává tradice, což je jen a jen dobře. Ukazuje se síla a životnost oné zvláštní myšlenky. Máchův Máj sice zůstává, vše kolem se ale nenápadně mění a vždy se zatím našlo něco nového. Ostatně i sám Máchův text se v pojetí různých interpretů proměňuje a posluchač je vlastně každý rok osloven jinými akcenty tohoto skvostného básnického díla. V r. 2008 Máj výborně recitoval Vladimír Čech, v r. 2009 pak dávný představitel Máchy z Vláčilova filmu Mág z r. 1987 Jiří Schwarz, jenž představil Máj plný emocí a prudkých kontrastů věru v romantickém duchu a nadsadil přítomné publikum. Po loňské pauze tak byli ti, kteří přišli letos na prvního máje na Máj, plni napětí a zvědavého očekávání. Jaký tedy byl letošní Máj?

Ačkoli na tuhle otázku je odpověď jednoznačná – byl prostě vynikající, přesto dovolte trochu to rozvést ... Ludus musicus přizval

totiž několik zajímavých hostů. Především to byl člen souboru Středočeského divadla Lampion Kladno Justin Svoboda, herec, který kromě své mateřské scény prošel i Dejvickým divadlem, Státní operou Praha, Divadlem Na Zábřadlích i Divadlem ve Dvoře. Co protagonista večera se chopil Máchova textu s pietou a komorním, jaksi civilním odstupem. Bylo to však jen zdánlivé. Jeho pojetí bylo překvapivě pokorné a jakoby tiché. Tam, kde v pojetí jiných hřmí hromy a létají blesky, on mnohdy téměř šeptal. Přitom však text sám vůbec neztratil napětí a náboj, ba naopak! Celý příběh, celá krása a zpěvnost verše, veškeré emoce – vše se náhle objevilo odhaleno v tomto novém světle a naplno zaútočilo na přítomné. Publikum celé ty dvě hodiny při jeho přednesu úžasného Máchova textu doslova konsternované a bez dechu strnulo. A to včetně dětí, jichž v sále nebylo málo. Možná i je zasáhlo domyšlení souvislostí *zborcené harfy tónu* ... Nutno k řečenému ještě dodat, že protagonistovi zdatně sekundoval i celý soubor Ludus musicus ve sborově recitovaných pasážích. Znovu se ukázalo, jak různé přístupy Máchův text unese. Znovu se ukázalo, co ještě v Máchově textu zůstalo skryto a o čem všem jeho báseň ještě je. Byl to skvělý zážitek. A byl umocněn ještě dobře vybranou dobovou hudbou, již provedl Ludus musicus. Soubor vystoupil v sestavě: F. Trzský – klavír, Jiří Špaček – lesní roh, Jakub Michl – violoncello, F. Běhounek – kytara, pěveckých partů se s lehkostí a grácií ujali: D. Solníčková, M. Postlerová, J. Venclík a O. Solníčka, které co *garçon* doplnil V. Fanta. Kromě úvodního koncertu B dur pro lesní roh a kytaru Josefa Dominika Škroupa (otce F. Škroupa) a Galoppu F. Schuberta zazněly písně obrozenských autorů F. L. Čelakovského, S. Tomášika, V. Hanky, J. K. Chmelenského, K. H. Borovského i Jana z Hvězdy. Soubor v dobových kostýmech zněl a písně provedl svěže a s nadhledem, který velmi sympaticky balancoval na hraně lehké ironie, zachoval

však svrchovanou hudební kvalitou i pietu dobového materiálu. Jakkoli se totiž na tyto písničky můžeme dívat jako na cosi dávného a dnes už i trochu komického, opak je pravdou. Jsou to většinou písně hluboce moudré a moudře hluboké. Uveďme pro příklad třeba známého *Pocestného ...* A když na závěr zazněla píseň *Kde domov můj*, přidal se celý povstávší sál ... Skvělým tahem bylo přizvání lesního rohu, jenž v umných aranžích písně velmi

oživil. A dalším výborným dramaturgickým tahem bylo přizvání tanečníků ze souboru Societá di danza. Kateřina Doležalová a Lukáš Klement písně doprovodili dobovými tanci, takže celek vyzněl jako skutečný Wěneček ze zpěvů vlastenských, jak byla tato část programu nazvána. Celek byl pak skvělým a nezapomenutelným zážitkem. Už nyní se můžeme těšit, jaký asi bude ten příští Máj ...

JM

T. KLUS, V. MIŠÍK, NEDVĚDI a další na portě v Řevnicích

Hvězdy folk, country a trampské hudby se představí poslední víkend před prázdninami na Portě v Řevnicích. Porta letos oslaví 45 let své existence a dá se považovat za nejstarší letní festival v naší republice. Celou historií festivalu prošly stovky hudebníků a skupin a mnozí z nich právě na tomto festivalu vyrostli a stali se stálými folk a country hudby. S Portou jsou nerozlučně spjati například Karel Plíhal, Věra Martinová, Robert Křesťan, Pavel Žalman Lohonka, Spirituál kvintet, Wabi Daněk a mnoho dalších umělců a skupin tohoto žánru.

Za dobu své existence prošel festival mnohými změnami. Struktura soutěže, žánrové hranice, udělování cen a také časté stěhování Porty ji utvářely až do dnešní podoby. Poslední přestěhování Českého národního finále z Jihlavy do Lesního divadla v Řevnicích Portě přineslo obrodu a čerstvý vítr do celého systému a Porta sklízí v posledních letech úrodu z obětavé práce všech, kteří Portě pomáhají. Tradice ovšem zůstává, a tak již 45 let festival staví na základních

oblastních kolech ve všech koutech naší republiky, odkud postupují vítězní interpreti do Českého národního finále. Kromě vítězů jednotlivých oblastních kol vystoupí ve dnech 24. - 26. 6. 2011 v areálu Lesního divadla Vladimír Mišík a E.T.C., Věra Martinová, Jan a František Nedvědovi, Tomáš Klus, Wabi Daněk, Jaroslav Samson Lenk, Roman Horký, mnoho dalších hudebníků a skupin a poprvé také vynikající světový kytarista Peppino D'Agostino ...

Kromě dvou hudebních scén, kde se představí ty nejlepší kapely v interpretační soutěži, je pro návštěvníky připravena také portovní výstava, hudební dílny, kde několik vynikajících lektorů - hudebníků odhalí některé tajy hry na strunné nástroje. Nebude chybět dobré jídlo, pití a nezapomenutelné vystoupení hvězd v hodině H a noční zpívání, kde si můžete zaspívat se začínajícími i zkušenými muzikanty.

Vstupenky jsou v předprodeji v Dobřichovické knihovně a informační kanceláři DOBNET. Info na www.porta-festival.cz a www.eportyr.cz.

o.s. Porta

ROZHOVOR

Blíží se léto a s ním další ročník festivalu Musica viva. Tedy přesněji jeho letní část. Položili jsme proto několik otázek vedoucímu souboru Ludus musicus Františku Běhounkovi, jenž festival s týmem svých spolupracovníků připravuje:

Kukátko: Doba není pro kulturní akce věru jednoduchá. Kolovaly dokonce zvěsti, že festival Musica viva je ohrožen. Bude tedy letošní ročník?

F. Běhounek: Ano, situace není právě nejružovější, což vědí všichni, kdo pořádají nekomerční kulturní podniky. My sami to ostatně poznáváme při každé pořádané akci. Přesto však mohu slíbit, že letošní - bude to již šestý - ročník festivalu Musica viva se uskuteční. Vlastně jsme jej již zahájili večerem s Máchovým Májem.

K.: Kdy proběhne jeho letní část?

F. B.: Uskuteční se v týdně mezi 7. - 14. srpnem, začne v neděli a skončí také nedělí.

K.: Kde se jednotlivé koncerty uskuteční?

F. B.: Letos bude celý letní týden koncentrován do residence Křižovníků s červenou hvězdou.

K.: V jakém stádiu jsou nyní přípravy?

F. B.: Rámcový program již máme připraven, nyní doladujeme přesné termíny a probíhají jednání s některými účinkujícími.

K.: Na co se návštěvníci budou moci těšit?

F. B.: Pro festivalový týden připravujeme 4 základní programy v rytmu neděle - středa - pátek - neděle. Uvítáme zajímavé hosty: budou jimi především členové renomovaného souboru Chairé, vedeného Josefem Krčkem, jenž na dobové nástroje či jejich kopie provozuje hudbu středověku

a raného novověku i půvabné adaptace hlavně jihočeských lidových písní. Ostatně dobřichovské publikum již tento soubor mělo možnost slyšet v minulých ročnících festivalu a mnozí z jeho dobřichovských příznivců mají doma i jeho půvabná cedéčka. Dalším hostem bude Martin Stanovský, výtvarník, herec a musikan, jenž nabídne tentokrát komorní večer autorských písní. I jej dobřichovské publikum dobře zná, vždyť sice nepravidelně, leč již po desetiletí spolupracuje se souborem Ludus musicus. Mnozí mají jistě v paměti jeho půvabné ztvárnění plavčíka Antonína Důry v loňském zpracování Vančurova Rozmarňového léta. V něm se s ním ostatně setkají i letos. Pamětníci možná vzpomenu i na jeho kouzelnou výstavu kinetických objektů koncem 80. let minulého století v tehdejšímu sále Na vinici.

K.: Čím letos přispěje soubor Ludus musicus?

F. B.: Náš soubor připravuje dva velmi zajímavé programy. Tím prvním je renesanční slavnost po italsku. Vystoupíme s 20 balety italského renesančního skladatele Givanniho Gastoldiho. A protože jde o balety, přizvali jsme ke spolupráci známý soubor Chorea historica, jenž se na rekonstrukce a provozování renesančních tanců specializuje. I tento soubor není našemu publiku neznámý. Celý večer bychom chtěli pojímat jako skutečnou renesanční slavnost spojenou s arcimboldovskou hravostí, veselím a s hostinou.

A na závěr festivalu připravujeme skutečnou lahůdku, operu anglického barokního autora Henryho Purcella Dido a Aeneas. Jde o oprav-

dový skvost evropské barokní hudby. Chceme ke spolupráci přizvat renomované sólisty a velmi se na tento večer těšíme.

K.: Festival vždy provázela také výstava. Chystáte ji i letos?

F. B.: Ano, s výstavou počítáme, tahle část programu je však ještě v jednání. Vernisáž proběhne v úterý 9. srpna.

K.: Program vypadá velice lákavě. Přejeme tedy, aby se dobrá věc podařila ...

F. B.: Děkujeme, ani my si samozřejmě nepřejeme nic jiného ... Rádi bychom tedy pozvali všechny příznivce nejen na onen srpnový týden, ale i na naše nejbližší akce ...

K.: Děkujeme za rozhovor.

jaro je nejožehavější část FOTBALOVÝCH SOUTĚŽÍ

Do nové soutěže, středočeské I. A třídy, vstoupili na podzim fotbalisté Dobřichovic poměrně solidně. V několika zápasech sice zaplatili nováčkovskou daň, ale postupně si svojí hrou i nasazením vydobyli respekt všech soupeřů. Po skončení podzimní části, pak přezimovali ve středu tabulky na 8. místě, jejich postavení však mohlo být ještě lepší, nebyť poměrně úzkého hráčského kádru. Během zimní přestávky bylo družstvo doplněno o několik zkušených fotbalistů. Přímě z druholigové Vlašimi přišel na hostování útočník Vořechovský, do záložní řady se nám po půlročním hostování vrátil Lukáš Krajčí, do obrany přišel ze Zličína (kmenový hráč Řep) Klíma a do branky golman Fajfrlík z pražského Meteoru (kmenový hráč třetiligového Sezimova Ústí). Dobřichovický dres měl také obléknout jistý hráč z Bohemians, jenž dostal těsně před uzávěrkou zajímavou nabídku z Jihovýchodní Asie. Mužstvo absolvovalo úspěšnou přípravu, zpestřenou účastí na kvalitně obsazeném dlouhodobém zimním turnaji na UMT ve

Štěrboholích, kde obsadilo pěkné 2. místo, když poprvé podlehl až v desátém - finálovém - zápase celkovému vítězi ČAFC Praha. Účast na tomto turnaji se vyplatila. Rozehraný tým vlétl do jarní části soutěže jak uragán a drtil jednoho soupeře za druhým. Brzo se vyšplhal z osmé pozice na druhou, a v tabulce jara byl dokonce první!!! Jenže jaro je ošidné, a co si budeme nalhávat, dějí se věci prapodivné. A jak kdysi řekl jeden klasik: - je jediný způsob, jak očistit českou kopanou - zakázat ji hrát!!! Zkrátka a dobře, v domácím utkání se Spartakem Příbram pomohla vyšší moc hostům k remíze 1:1 a dva vyloučení klíčoví hráči pak chyběli v dalším zápase v Nové Vsi. To co se dělo tam, to už nebyl zářez, to byla vražda. Navíc bylo zraněno několik dobřichovických hráčů. Naši však prokázali vysokou morální úroveň, neboť utkání dohráli a rozhodčí neinzultovali (jako třeba Všenoráci na Vonoklasech). Po této první porážce jelo zdecimované, oslabené mužstvo do Nového Knína, kde v improvizované sestavě

nehrálo dobře a znovu podlehl, tentokrát 3:0. V důsledku těchto výpadků následoval v tabulce pokles ze druhého místa na čtvrté. Další kolo mají Dobřichovice volno, protože Milín odstoupil ze soutěže. Hrát se bude až derby v sobotu 21. května na Černolicích (těsně před odesláním Kukátka do tisku: Dobřichovice vyhrály 1:0 - pozn. red.). Do té doby vyloučeným skončí tresty a zranění

dolěčí své šrámy, abychom byli důstojným soupeřem vedoucímu celku tabulky.

S pozdravem na shledanou na fotbale Miloslav Omáčka

P. S.: V dubnu jsme se rozloučili s naším dlouholetým kamarádem a brankářem áčka panem Michalem Sochou, který tragicky zahynul v pouhých 33 letech. Čest jeho památce!

pár slov k volejbalové sezóně 2010-11

Volejbalová sezóna 2010-2011 byla poměrně podrobně zhodnocena v dubnovém čísle Informačního listu, takže zde připomeneme jen krátce, jak si v ní našich pět družstev vedlo. Nejúspěšnější byly naše ženy A, které s převahou zvítězily ve své skupině druhé ligy, díky čemuž v příští sezóně - poprvé v historii dobřichovického volejbalu - budou hrát první ligu! Na tomto vynikajícím výsledku se podílely svým hráčským uměním a zápletem nejen hráčky

samotné, ale velký podíl mají na něm i trenér Jiří Zach, manažer Sam a vedoucí družstva Ivana Caldová. K tomuto úspěchu všem hráčkám, trenérovi, i jejich vedení upřímně gratulujeme a do prvoligových bojů v příští sezóně přejeme hodně úspěchů.

Přestože závěrečnou tabulku je možno najít ve zmíněném čísle IL, uvádíme ji znovu, protože pohled na dobřichovické družstvo na prvním místě je pro volejbalové příznivce nepochybně radostný:

	V	P	Skóre	B
1. TJ Sokol Dobřichovice	31	5	101:37	67
2. Loko Liberec	26	10	87:50	62
3. Lokomotiva Plzeň	22	14	83:67	58
4. BVC Chodov	21	15	71:64	57
5. Spartak Ústí n. L.	19	17	73:70	55
6. Veros Chomutov	19	17	70:68	55
7. TJ. Neratovice	14	22	69:79	50
8. Slavia Děčín	13	23	53:79	49
9. TJ Rumburk	8	28	45:93	44
10. Mnichovo Hradiště	7	29	50:95	43

ORIENTAČNÍ BĚH

Jak známo, úspěšně si v této sezóně vedli i muži A, kteří v ní hráli první ligu nepřetržitě již po třinácté. V základní části skončili druzí, v play-off postoupili do semifinále, kde nestačili na družstvo Starého Města, kterému podlehli 3:2 na zápasy, ale v utkání o třetí místo (hraném už jen na jeden zápas) porazili celek MFF Praha jasně 3:0. V závěrečné tabulce tak skončili třetí za prvními Českými Budějovicemi a druhým Starým Městem; stojí za zmínku, že naši v základní části celek Českých Budějovic dvakrát porazili.

Naše ženské Běčko se v první třídě krajského přeboru, do které v této sezóně postoupilo, vůbec neztratilo. S handicapem, který spočíval v tom, že děvčata svá domácí utkání kvůli vyčerpání velkého sálu naší sokolovny musela hrát v Třebotově, se vypořádala zdatně. Svědčí o tom nejen celkové šesté místo závě-

rečné tabulky, ale i to že dokázala porazit družstva, která se umístila na prvních třech místech.

Dobřichovičtí muži B, přestože hrají dobrý volejbal, zůstávají ve stínu prvoligového Áčka. V tabulce krajského přeboru první třídy skončili na pátém místě se ztrátou pouhých dvou bodů na druhé Benátky n. J.

Nejmladším družstvem jsou naše kadetky, které v uplynulé sezóně hrály krajský přebor. A hrály dobře, protože se umístily na čtvrtém místě konečné tabulky za zkušenějšími družstvy Mladé Boleslavi, Rakovníku a Kolína. Naším mladým volejbalistkám přejeme, aby zůstaly dobřichovickému volejbalu věrné a brzy navázaly na jeho úspěšnou tradici.

HgS

Družstvo žen:

stojící zleva: Hana Kodedová, Tereza Matyssová, Regina Pourová, Ivana Caldová, Jitka Voborská, Kristýna Bednářková, Bára Skalníková.

Sedící zleva: Radka Polanecká, Gábina Poláková, Kristýna Filipková, Dana Černá.

Družstvo kadetek: zleva: Vrabcová Veronika, Landová Karolína, Ballyová Veronika, Pánková Natálie, Stehnová Vendula, Dvořáková Monika, Radová Helena, Benešová Gabriela, Maková Veronika, Bendová Monika.

Na fotce chybějí, ale v kádru družstva jsou: Hrdoušková Monika, Halounková Markéta, Kafková Lucie.

Tato krátká zpráva o činnosti dobřichovického klubu orientačního běhu obsahuje informace vlastně pouze o začátku hlavní sezony. Ta začala prvním jarním závodem v okolí hradu Kost a pokračuje několika závody každý víkend. Republika je rozdělena do několika oblastí, které přibližně kopírují kraje. Každá oblast má své lokální soutěže a když nic nepořádá naše středočeská ani pražská, vyrazíme na závody jiných oblastí.

Kromě oblastních závodů se na jaře konají i oblíbené tradiční celostátní vícedenní závody. Jsou to zejména hojně navštěvované Velikonoce ve skalách, pořádané v oblasti Kokořínska. Dále se náš oddíl každoročně zúčastňuje česko-německých závodů, probíhajících po obou stranách státní hranice. Zde si vždy naplno užívám hezkého pocitu z toho, jak se na sebe příslušníci obou národů usmívají, pomáhají si a rozumí si i přes odlišné jazyky. A nemohu si odpustit poznámku, jak by bylo krásné, kdyby se veškeré lidské sou-

peření odehrávalo jen na sportovních polích v rámci fair play. Aby byl tento výčet úplný, musím zmínit třídní závody v Mariánských Lázních, konané tradičně počátkem května. Zde své sportovní zážitky vždy spojujeme se zážitky kulturními z úchvatných představení tamní zpívající fontány.

Zvláštní zmínku bych chtěl věnovat závodům, které proběhly na začátku dubna v Dobřichovicích (*zprávu o nich přinášíme níže - pozn. red.*). Centrum bylo v kempu u jezu a běhalo se celou sobotu a neděli po svazích Hřebenů od lomu až po řevnickou rokli. Členové našeho oddílu se samozřejmě zúčastnili v hojném počtu a většinou s dobrými výsledky. Někteří si nepřejí být jmenováni, tak uvedu pouze hezké druhé místo Pavly Mrázové, třetí místa Mirky Paulové a Josefa Paula a čtvrté místo Vladimíra Jaroše. Počasí nám přálo a všichni byli spokojeni, jak dokládá i fotografie V. Jaroše po doběhu.

V. Jaroš

V. Jaroš

Stupně vítězů, zleva: Pavel Procházka, Martin Janata. Foto: M. Novotná.

Během jednoho víkendu na začátku dubna se v okolí Dobřichovic konaly hned 3 závody v orientačním běhu. Organizátoři z USK Praha pozvali také širokou veřejnost včetně rodičů s dětmi, aby si vyzkoušeli tento čím dál tím oblíbenější přírodní sport. Celkem 600 účastníků v různých kategoriích bojovalo v sobotu dvakrát na krátké trati a v neděli pak na klasické trati o tituly přeborníků Prahy a Středočeského kraje.

Závodníci se potýkali s kopcovitými pasážemi s kamenitou podložkou a s množstvím terénních rýh. Použity byly celkem 2 mapy s měřítkem 1:10 000 a 1:15 000, které nesou názvy podle místních lokalit - Červená rokle a Hvězdičec.

Pěkné jarní počasí přispělo k úspěšnému zvládnutí akce všemi účastníky, včetně zářečníků a nejmenších dětí. Nejmladším

účastníkem byly 4 roky, nejstaršímu panu Jindrovi Macounovi pak 84 roky.

Závodů se zúčastnilo více závodníků, než pořadatelé očekávali, přesto se vše podařilo zvládnout na výbornou. Pro zajímavost, startovní pole oživil i účastník z Francie. Všichni odjížděli ze závodního centra na břehu Berounky s kilometry v nohách, ale spokojeně.

Výsledky hlavních kategorií, Enacon Cup – sobota 9. 4. 2011

D21

		Ráno	Odpoledne	Celkem
1. Tichovská Martina	Praga Praha	40.57 (1)	35.26 (4)	76.23
2. Gabrovská Lucie	Tretra Praha	44.00 (2)	32.57 (2)	76.57
3. Dlouhá Marie	Kotlářka Praha	44.21 (3)	32.42 (1)	77.03

H21

1. Fodor Petr	Turnov	34.55 (1)	28.33 (2)	63.28
2. Procházka Pavel	Praga Praha	35.11 (2)	29.05 (3)	64.16
3. Janata Martin	Kotlářka Praha	35.41 (3)	29.16 (4)	64.57

Přebor Prahy – neděle 10. 4. 2011

D21 (7.60 km, 210 m, 17 kontrol)

		Ztráta
1. Langpaulová Anna	Sparta Praha	71.56
2. Zamazalová Kateřina	Tretra Praha	73.29 + 1.33
3. Dlouhá Marie	Kotlářka Praha	75.26 + 3.30

H21 (13.10 km, 550 m, 27 kontrol)

		Ztráta
1. Janata Martin	Kotlářka Praha	95.23
2. Procházka Pavel	Praga Praha	97.34 + 2.11
3. Matějů Luboš	Praga Praha	97.36 + 2.13

Přebor Středočeského kraje

D21 (7.60 km, 210 m, 17 kontrol)

1. Svobodová Jitka	Dobřichovice	80.23
2. Straková Andrea	Kamenice	82.20
3. Klinkerová Jitka	Kamenice	88.14

H21 (13.10 km, 550 m, 27 kontrol)

1. Pašek František	Kamenice	111.11
2. Mezník Vladimír	Loko Beroun	135.27

Více výsledků na www.uskob.cz/pp11

Za pořadatele USK Praha, oddíl orientačního běhu: Markéta Novotná, Tel. 604 210 204

LA FONTANA ,s.r.o.

VINI E SPECIALITÀ ITALIANE A.D. 1994

- V naší "ENOTECE" najdete přes 300 druhů italských vín a grappy.
- V naší "CUCINA" najdete přes 200 druhů italských specialit jako např. „antipasto, prosciutto, salumi, parmiggiano, aceto balsamico, pasta, a.t.d.
- Dále nabízíme sommelierské služby, catering (svatby a firemní akce), cestování (Vinitaly 2009) a.t.d.

PŘIJĚTE K NÁM S TÍMTO INZERÁTEM A VYCHUTNEJTE SI ŠÁLEK KÁVY ZDARMA

5. května 432
252 29 Dobřichovice
(areál bývalého statku)
telefon: 257 71 13 63

pondělí: zavřeno
úterý – neděle: 11-20 hod

STAVEBNÍ MATERIÁLY Dobřichovice, Pražská 819
ROZVOZ A SKLÁDÁNÍ ZAKOUPENÉHO MATERIÁLU

Provozní doba: Po-Pá: 7-12 13-16, So: 8-11

721 554 000, 257 710 141 257 710 143

dobrichovice@stavebniprodej.cz
www.stavebniprodej.cz

DOBŘICHOVICKÉ DIVADELNÍ SLAVNOSTI 2011

pořádá DOBŘICHOVICKÁ DIVADELNÍ SPOLEČNOST a Město Dobřichovice

ČERVEN

3. a 4. 6. **NOČ NA KARLŠTEJNĚ**
– Poberounská divadelní společnost
muzikál, zámek nádvori, 20.30 hod.
5. 6. **ROZMARNÉ LÉTO I.**
– Ludus Musicus a hosté
dramatizace, zámek sál, 10.00 hod.
9. 6. **JIRÍ STIVIN a I+V HAVLOVI**
koncert, zámek sál, 20.00 hod.
10. 6. **Závěrečný koncert žáků a učitelů ZUŠ**
Sál Dr. Fürsta, 18.00 hod.
12. 6. **ROZMARNÉ LÉTO II.**
– Ludus Musicus a hosté
dramatizace, zámek sál, 10.00 hod.
16. 6. **RIDINA AHMEDOVÁ**
a **PETR TICHÝ**
jazzový koncert, zámek sál, 20.00 hod.
17. 6. **BDS: LEONCE a LENA**
– Bohnická Divadelní Společnost
divadelní hra, Sál Dr. Fürsta, 19.30 hod.
19. 6. **INICIACE K ŘEČI** – Renata Bulvová
hlasová dílna (workshop), Sál Dr. Fürsta,
11.00 – 16.00 hod.

SVATOJÁNSKÁ SLAVNOST

24. 6. **CHŮDADLO** – průvod dětí
a kejkliřů
sraz v parku, 10.30 hod.
24. 6. **TANEC DŽUNGLE**
– taneční škola Silueta
park, 13.30 hod.
24. 6. **Malování na obličej, Fabiánková**
letní dílnička, divadelní dílnička DDS,
kurz žonglování, hry, soutěže,
občerstvení
14.00 – 17.30 hod.
24. 6. **DLOUŠIBÍ** – divadlo Mimotauris
představení pro děti, park, 14.30 hod.

24. 6. HLOUPĚJŠÍ VYHRAJE

– Pavel Vangeli
představení pro děti, park, 16.30 hod.

24. 6. ROCKOVÝ KONCERT

Jež dobré naděje (kemp), 19.00 hod.

24. 6. OHNĚ KARIBIKU – Chůdadlo

ohnivá show, Jež dobré naděje (kemp), 21.15 hod.

ČERVENEC

1. 7. IRENA BUDWEISEROVÁ

koncert, kostel v Karlíku, 19.00 hod.

3. 7. PASAŽÉŘI – Dětský Domov Lety

divadelní představení, zámek nádvori,
20.00 hod.

4., 5., 6. 7. ZVONOKOSY – DDS

muzikál, zámek nádvori, 21.00 hod.

13. 7. ČMAŇÁCI – JANTAR TOUR 2011

– Divadlo Amatérů
divadelní skeč, zámek sál, 20.00 hod.

15., 16. 7. ZVONOKOSY – DDS

muzikál, zámek nádvori, 21.00 hod.

17. 7. ZVONOKOSY – DDS

muzikál, zámek nádvori, 17.00 hod.

22. 7. ŽALMAN & SPOL. a HOSTÉ

koncert, zámek nádvori, 20.00 hod.

30. 7. MUSICA DA CHIESA

koncert, kostel Karlík, 19.00 hod.

SRPEN

7. 8. HLASOHLED – Ridina Ahmedová

hlasová dílna (workshop), Sál Dr. Fürsta,
11.00 – 16.00 hod.

28. 8. HAIR – Hair Company Prague

koncertní verze muzikálu, zámek nádvori,
19.30 hod.

Předkapela E.L.T. Voices

Podrobný program, informace o vstupu a anotace
k jednotlivým představením na stránkách www.divadloddss.cz.